

மரபு

MARAPU

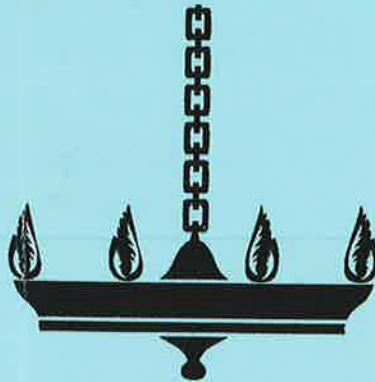
அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வெளிவரும் சமூக, இலக்கிய சஞ்சிகை

P'RAYA

87 RUE DE COLOMBES

92600 ANNIERES SUR -

- SEINE, FRANCE

18

Hindustan Imports

ACN 005 971 979

*ANNOUNCING THE ARRIVAL OF
NEW LARICH PRODUCTS*

**KATTA SAMBOL
COCONUT SAMBOL
FRIED DRUMSTICK CURRY
FRIED JAK SEED CURRY
LIME PICKLE SAMBOL
JAFFNA CURRY POWDER
SOYA CURRY
ROASTED CHILLI POWDER**

*AVAILABLE IN
LEADING INDIAN, SRI LANKAN
& CHINESE OUTLETS*

**48 - 50 Dingley Avenue,
Dandenong, Vic 3175.
Phone (03) 794 6640**

இந்த மரபில்...

ஆழம் வித்தை அகன்
செயல்விர் கொளி
யட்டியல் விமர்சனம் புதுக்கிரன்
துவிதம் செ. வே. கா. சோலைக்கிள்
தேன்மையானாக்குள்... G. குமாரவேலு
முத்த பிரணைகின் பக்கத்தில்...
கமைதாங்கி புலனா இராஜரட்ணம்
வானவில் புலனாலை விஜயபந்திரன்
எம்து முயலுகை இளவாலை விஜயபந்திரன்
மகாவம்ச... எஸ். பொ.

ஆசிரியர்
விமல் அரவிந்தன்

சத்தா \$12
அவுஸ்திரேலியா \$10
இலங்கை, இந்தியா \$30
ஏனைய நாடுகள் \$30

தோட்புகளுக்கு
ABIRAME PUBLICATIONS
P.O. BOX 232,
WANTRINA SOUTH, VIC 3152
AUSTRALIA

அச்சமைப்பு, அச்சப்பதிப்பு
அபிராமி வெளியீடுகள்
விலை
2 வெள்ளிகள்

வாசகர்களிடமிருந்து தரமான ஆதக்கங்களை மரபு வரவேற்கிறோம்.
அத்தான் உங்கள் மனதில் ஏழும் எண்ணங்களை
ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.
ஏழுதவையையாவும் கருக்கமாக அமைதல்
விரும்பத்தக்கது.
புனைபெயர்களைப் பாலிக்க
விரும்புகோள். உங்கள்
ஆதக்கத்தான் எளந்த
விபரங்களைபும்
அனுப்பவும்.

படைப்புக்கள்
வரும் கருத்துக்கள்
படைப்பாளிகளே எளந்தம்.
கருத்துக்கள் மரபுலிந்து
கொளவிக்கும் வலையின்
உடன்பாடற்ற கருத்துக்களும்
புதுப்பிக்க மறந்தவிட்ட வாசகர்கள்
உடன்பாடற்ற அனுப்பி வைக்கவும்.
சத்தா
சத்தா அடுத்த மரபு இதழ் அனுப்பப்பட்ட மாத்லது.

மரபு

சுவடி 4

௭௫ 1

நாமும் எமது பிள்ளைகளும்

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களிடையே பூதகரமான பிரச்சினையாகத் தோற்றமளிக்கும் அவர்களது பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் பற்றிய சிந்தனைகளுக்கு நடைமுறைத் தீர்வுகளைக் காண உதவும் பொருட்டு, மெல்பன் கலை வட்டத்தினரால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட ஆய்வரங்கு ஒன்று கடந்த மாதம் மெல்பனில் நடைபெற்றது. இதுவரை இப்பிரச்சினைகள் தொடர்பாகத் தமிழ் மக்கள் ஒன்றுகூடியது அவுஸ்திரேலியாவில் இதுவே முதற்தடவை. இதில் பங்குபற்றியோர் உணர்ச்சிகளையும் மனப்பயங்களையும் தவிர்த்து, அறிவுரீதியாகப் பல விடயங்களை ஆராய்ந்தனர்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் சமூகத்தில் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு உள்ள முக்கியத்துவம் கருதி, இந்த ஆய்வுகளுக்கு மேலும் வலுவூட்டும் பொருட்டு சிறப்பிதழ் ஒன்றை விரைவில் மரபு வெளியிட இருக்கின்றது.

மரபு வாசகர்களும் - உலகின் எப்பாகத்திலிருந்தும் - தங்கள் கருத்துக்களை அதில் தெரிவிக்கலாம். சுருக்கமாக எழுதி அனுப்புங்கள்.

வாசுதேவனின் மறைவு

சிறந்த வானொலிக் கலைஞனை நாம் இழந்துவிட்டோம். வாசுதேவன் வானொலியில் பல புதுமைகளைச் செய்தவர். இலங்கை வானொலியிலும் சரி, பிறிஸ்பன் தமிழ் வானொலியிலும் சரி, வாசுவின் நிகழ்ச்சி எப்போ வரும் எனத் தமிழ் மக்களை எதிர்பார்க்க வைத்தவர். அவுஸ்திரேலியாவின் பிற மாநில தமிழ் ஒலிபரப்புகளில் இல்லாத தரத்தைத் தனது ஒலிபரப்புகளில் ஏற்படுத்தியவர். தனது அனுபவத்தினாலும், செய்தியாளனுக்குரிய கட்டுப்பாடுகளினாலும் இதனை அவரால் சாதிக்க முடிந்தது.

குரல் நயம், சிந்தனைத் தெளிவு, கவித்துவம் போன்ற அரிய சொத்துக்களைத் தன் வயப்படுத்திக் கொண்ட வாசுதேவனின் இழப்பு பெரியது. அவரது மறைவுக்கு மரபுவின் அஞ்சலிகள்.

இலங்கை மாணவர் கல்வி நிதியம் - அவுஸ்திரேலியா

இலங்கையில் தேசிய இனப்பிரச்சினை கூர்மையடைந்து இனவாத ரீதியிலான வன்செயல்கள் ஆரம்பித்தமையினால், குடும்பத்தின் மூல உழைப்பாளியை இந்நெருக்கடியில் இழந்து பரிதவிக்கும் ஏழை (தமிழ்) மாணவர்கள் தமது கல்வியை இடைநிறுத்தாமல் தொடருவதற்கு உதவும் முகமாக 1989ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் அவுஸ்திரேலியாவில் உதயமான இலங்கை மாணவர் நம்பிக்கை நிதியம், 1993ம் ஆண்டு முதல் அவுஸ்திரேலிய அரசினால் ஒருங்கிணைக்கப் பட்ட (Incorporated) நிறுவனமாக செயற்படுகிறது.

இந்த நிறுவனத்தின் மூலம், இலங்கையில் பல மாணவர்களுக்கு உதவும் அன்பர்கள் பலர் - அவுஸ்திரேலியா, கனடா, பிரான்ஸ், டென்மார்க், ஜேர்மனி, நோர்வே, சுவீட்சி லாந்து, சூடான், ஜப்பான், சிங்கப்பூர், சுவீடன் முதலான நாடுகளிலிருந்து நிதியத்தின் உறுப்பினர்களாகி உள்ளனர்.

இந் நிதியத்தின் மூலம் பயனடைந்த பல மாணவர்கள் தமிழ் கல்வியை இடைநிறுத்தாமல் தொடர்ந்து, பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் பிரவேசித்துள்ளனர். மேலும் பல மாணவர்கள் தொழில் வாய்ப்பினையும் பெற்றுள்ளனர்.

நிதியத்தினால் உதவி பெறும் மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்தை அவதானித்து, காலாண்டுக்கு ஒரு முறை அறிக்கைகளைப் பெறுவதற்காக, தமிழ் மாவட்டங்களில் கண்காணிப்பாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

குறிப்பிட்ட கல்வி முன்னேற்ற அறிக்கைகள் இம் மாணவர்களின் பாடசாலை அதிபர்களின் மூலம் பெறப்பட்டு, உதவும் அன்பர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

கனடாவில் கிளை.

கனடாவில் உதவும் அன்பர்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரிப்பதினால் அங்கு நிதியத்தின் கிளை அமைப்பை உருவாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதே போன்று பிரான்சிலும் உதவும் அன்பர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாதாந்த நன்கொடை

உதவும் அன்பர்கள் (உறுப்பினர்கள்) மாதாந்தம் 20 அவுஸ்திரேலிய டொலர்களை நிதியத்துக்கு வழங்கி மாணவர்களுக்கு உதவுகின்றனர். அத்துடன் கௌரவ உறுப்பினர்கள் வருடாந்தம் 10 டொலர்களை வழங்கி Associate Member களாக அங்கம் வகிக்கின்றனர். மேலும் பல அன்பர்கள் தம்மாலியன்ற நன்கொடைகளை வழங்கி நிதியத்தின் பணிகளுக்கு உதவுகின்றனர்.

நாடு	உறுப்பினர்கள்	நாடு	உறுப்பினர்கள்
அவுஸ்திரேலியா	75	சுவிற்சிலாந்து	3
கனடா	60	டென்மார்க்	6
பிரான்ஸ்	22	ஜப்பான்	1
ஜேர்மனி	20	சுவீடன்	3
நோர்வே	3	சூடான்	2

புதிய புலமைப்பரிசில் திட்டம்.

இந் நிதியத்தின் வளர்ச்சியில் புதிய கட்டமாக சிட்னி தமிழர் மனித உரிமைக் கழகத்தின் சார்பாகக் கிடைக்கப்பெற்ற 25 ஆயிரம் அவுஸ்திரேலிய டொலர்கள் நிதியத்தின் பெயரில் நிரந்தர வங்கிக் கணக்கில் சேர்ப்பிக்கப்பட்டு, அதன் மூலமாகக் கிடைக்கப்படும் வட்டி, நிதியத்தின் நடைமுறை வங்கிக் கணக்கில் பெறப்பட்டு வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் மேலும் சில மாணவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி மனித உரிமைக் கழகத்தின் ஸ்தாபகரும், எமது நிதியத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினருமான அமர் டாக்டர் இராசநாயகம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக வட மாகாணத்தில் சில மாணவர்களுக்கும் - தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் ஸ்தாபகர் அமர் கே. சந்தசாமி அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக கிழக்கு மாகாணத்தில் சில மாணவர்களுக்கும் - அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்துக்குப் பிரவேசிக்கும் வரையிலான காலப்பகுதிக்கு, இப் புலமைப்பரிசில் திட்டத்தின் மூலம் நிதி உதவி வழங்கப்படும்.

எமது நிறுவனத்தின் மூலம் மேலும் பல மாணவர்களுக்கு உதவ விரும்பும் அன்பர்கள், பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் பூரண விபரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

Ceylon Students Educational Funds (Inc.)
P.O. Box 317, Brunswick, Victoria 3056, Australia.
Phone: (03) 305 6246

□□□

சுருடகர்

**18/2 Aloe Street,
Colombo 3,
Sri Lanka.**

மனித உரிமைகளுக்காகவும் ஜனநாயகத்திற்காகவும்
குரல் எழுப்பும் பத்திரிகை.

ஆழும் வித்தை

உரத்தப் பேசீ
 உடைந்தது குரல்
 வாதம் விவாதமாய் வளர
 நண்பர்கள் எல்லாம்
 ஓடி ஒளிந்தனர்
 சரி இது பிறை இது என
 முரண்டு பிடித்து
 முடிவில் கோல்வி.
 அடி வருடி அடிமையாவதோ?

தர்மம் எங்காவது தவறிப் போகட்டும்
 அநீதி வளர்ந்து அண்டம் முழுவதும்
 உறுதிப் பெருத்து
 உலகை ஆழட்டும்,
 உனக்கென்ன?

‘உணர்வு பொங்கி
 இதயம் வெடித்து’
 இறப்பதில்
 யாருக்கு லாபம்?

ஒத்தப்போகும் வித்தை பழகு,
 கண்ணை பொத்தி
 எண்ணுவதனைத்தம்
 காணப் பழகு,
 உண்மை மனதை பிறாண்டும் போது
 சொல்லு என்று மூளை தூண்ட
 வாயைப் பொத்தி
 பேசப் பழகு.

புதிசில் சிரமம்
 போகப் போக....
 உனது நடிப்பை
 நீயே ரசிப்பாய்.
 ஒரு நாள் நீயும்
 அவர்களைப் போல
 தர்மம், அதர்மம்
 நீதி, அநீதி
 சரி, பிறை
 அனைத்தையும் ஆழ்வாய்.

அசன்

வெய்யப்பன்

கௌரி

பிள்ளையார் கோவில் காலைப்பூசை மணி கேட்டு கண் விழித்த டாக்குத்தர் ஐயா (அப்படித்தான் அந்த ஊரே கூப்பிடுவது வழக்கம்.) சோம்பலை முறித்துக் கொண்டு கட்டிலின் எதிரே சுவரில் மாட்டியிருந்த குடும்பப்படத்தில் கண் முழித்தவாறு எழுகின்றார்.

பேர்ப்பிள்ளைகளும் உறவினர்களும் வேலை ஆட்களும் ஒருசமயம் நிறைந்து களைகட்டியிருந்த வீடு அது. ஆறு அறைகளைக் கொண்டதும், நாலு சுற்று விறாந்தைகளும் பெரிய முன் விறாந்தையையும் கொண்டதுமான அந்த வீட்டில் அப்போ ஆட்களுக்கும் பஞ்சமில்லை. சந்தோசத்துக்கும் குறைவில்லை. ஆனால் இன்றோ... பெரிய மூச்சு ஒன்று அவரது ஏக்கத்தின் சாயலை வெளிப்படுத்தி மறைகிறது. எல்லாப் பிள்ளைகளும் அவரை விட்டுப்பிரிந்து 10 வருடங்களாகிவிட்டது.

‘ஐயா எனிமேல் இலங்கையில் சீவிக்க ஏலாது. எந்த நாளும் குண்டு வெடிப்பும், பள்ளிக்கூடங்கள் மூடுவதும் என்றுதான் சீவியம் போகிறது. அதனால் நாங்கள் குடும்பமாக அவுஸ்திரேலியா போகிறோம்’ -

இது கடைசி மகள் கொழும்பிலிருந்து பயணம் சொன்ன வார்த்தைகள்.

மகள் சொல்வதிலும் நியாயம் இருக்கிறது என்று சிந்தித்த ஐயா, விடைகொடுத்து அனுப்பிவைத்தார். ‘அவள் கடைக்குட்டி போனமாதிரி நாங்களும் வெளிநாடு போகிறோம். இந்தக் கஸ்டமான சீவியம் எங்களால் சீவிக்கமுடியாது’ - இது இன்னுமொரு பிள்ளை வெளிநாடு போகும் போது சொன்ன வாசகங்கள்.

‘ஐயா இந்தப் பெரிய வீட்டில் தனியே இருந்து என்ன செய்யப் போகிறீங்கள்? யாரையாவது வாடைக்கு இருத்திவிட்டு எங்களுடன் வெளிநாடு வருவதுதானே’ என்று ஒரு பிள்ளை கேட்டபோது ஐயா சொன்னார்: ‘ஓமோம். நீங்கள் முதலில் போய் செற்றில் பண்ணுங்கோ. நான் பிறகு வருகிறேன். இந்தப் பிறகு வருகிறேன்’ என்று சொன்னது இன்றுவரை நடைபெறவில்லை.

நினைவுகளை உதறிவிட்டு போர்வையையும் உதறி மடிக்கிறார். அவரது மனைவியும் அவரையும் இவ்வுலகையும் விட்டுப் போய் 9 வருடங்களாகிவிட்டது. ஏழு

பிள்ளைகளைப் பெற்று என்ன பயன், ஒரு பிள்ளைதானும் அருகில் இல்லை. போர்வை மடிக்க யார் இருக்கிறார்கள்? சமையலில் இருந்து அந்தப் பெரிய வீடுவளவு கூட்டுவது துடைப்பது யாவும் அவரேதான்.

பல்லு மினுக்கி முகம் கழுவு என்று கிணற்றடிக்குச் சென்றவர் பார்வை கறள் பிடித்த தண்ணீர்ப் பைப்பில் விழுக்கின்றது. சிங்கள அரசாங்கம் தமிழ் மக்களை நசுக்கி ஒடுக்கும் வரிசையில் ஏற்பட்ட மின்வெட்டின் காரணமாகப் பாவியாமல் பழுதடைந்த நிலையிலுள்ள மோட்டரும் தண்ணீர் தாங்கியும் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தன. மெதுவாகத் துலாவால் தண்ணீர் அள்ளிக் கழுவுகிறார். கிணற்றடி பாசி பிடித்த நிலை. உரசிக் கழுவுச் சுண்ணாம்பு கூட இல்லை. மெதுவாக நடந்து வந்து கிழக்குப் பக்கமாக நின்று நெற்றியில் விழுகியை இட்டுக் கொள்கிறார்.

ஊதி ஊதி ஒருவாறு அடுப்பை பற்றவைத்த பெருமிகத்தில் பழைய இரும்புக் கேத்தலை உரஞ்சிக் கழுவி தண்ணீர்விட்டு அடுப்பில் வைக்கிறார். மறுபடியும் சிந்தனையோட்டம். பாண கிழமை தையல்போட்டு மருந்துகட்டிய பெடியளுக்கு இன்று மறுபடி மருந்து போடவேணும். பண்டிதர் மகளுக்கு 4 நாளைக் காச்சல் என்று இரவு சொல்லியனுப்பியிருந்தார்கள். கட்டாயம் நன்று இரவே போயிருக்க வேணும். மண்ணெண்ணை இல்லாததால் ஊரே பொழுதுசாய்ந்ததும் உறங்கிவிடும். அந்த இரவில் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இன்று ரப்படியாவது போய்ப் பார்த்து மருந்து கொடுக்க வேணும் என்று மனதில் அண்ணிக்கொண்டார்.

மனதில் எழும் வேகத்திற்கேற்ப உடம்பு துத்துழைப்பதில்லை. காலையில் வெறும் தண்ணீர். மத்தியானம் ஒரு கறியும் சோறும். அதுவே இரவுக்கும். சில வேளைகளில் மனதில் முழுதும் வெறும் தேனீரும்.

விளக்குவைக்கும் நேரத்தில்மட்டும் சோறு கறி. இதுதான் அவர் இப்போ - மனைவி மண்ணுலகைவிட்டுப் போன நாளிலிருந்து - சாப்பிடும் முறை.

அடிக்கடி வருத்தமாகி, தனது சுயவைத்திய முறைகளால் ஒருவரின் உதவியுமில்லாமல் தானே தன்னைக் கவனித்துக் கொள்ளும் அந்த டாக்டர்தர் ஐயா 76 வயதை எட்டியிருக்கிறார். இந்தத் தள்ளாத வயதில் ஏன்தான் இவர் இங்கு கஸ்ட்படுகிறார், வெளிநாட்டில் வசதியாகச் சீவிக்கும் பிள்ளைகளுடன் இந்தக் கிழவன் போய் இருக்கலாமே என அடிக்கடி கேட்கும் ஆட்களுக்கு புரியாத புரிதான் இவர்.

தேனீர் குடித்து முடிந்ததும் அவரது மருத்துவத் தொழிலுக்கு மிகவும் உதவியாக உள்ள ஒரேஒரு போக்குவரத்துச் சாதனமான பழைய சைக்கிளை முன் விறாந்தையில் நிற்பாட்டித் துடைக்கத் தொடங்கினார். ஒ இந்தச் சைக்கிளுக்கும் வயதாகிவிட்டது. கடைசி மகள் எட்டாம் வகுப்பில் சிறப்பாகப் பால் பண்ணினதுக்கல்லவோ இதை வாங்கிக் கொடுத்தேன். சும்மா சொல்லக்கூடாது, அவரும் இதை எவ்வளவு அருமையாக வைத்திருந்தான். அவள் கலியாணம் கட்டியபின் மூத்த மகனின் பேரப்பிள்ளைகள் இதைப் பாவித்தார்கள். இன்றோ எல்லோரும் எண்ணப்போல சைக்கிளையும் கைவிட்டுவிட்டு வெளிநாடு போட்டினம். பேரப்பிள்ளைகள் என்றாவது இலங்கை வந்தால் பாவிப்பார்கள் என்ற நப்பாசையில் அவர் அதை அவ்வளவு அருமையாகத் துடைத்துக் கவனமாகப் பாவிக்கிறார் என்பது யாருக்குத் தெரியும்? மனதிலே நினைவுகள் பாரமாய் அழுத்த நெஞ்சையும் தடவிக்கொண்டு புழதிபடிந்த சைக்கிளையும் துடைக்கிறார்.

வழமையாக வீடுகளுக்குச் சென்று சவரம் செய்யும் சவரத்தொழிலாளி கந்தையா டாக்டர்தர் ஐயா முன் விறாந்தையில்

சைக்கிள் துடைப்பதைப் பார்த்துவிட்டு படலையைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே வந்தான். ஐயா வரச்சொல்லவில்லை. ஆனாலும் ஐயாவிடம் போனால் நிறையப் புதினங்கள் சொல்வார். கையோடு இந்த நாரிப்பிடிப்புக்கும் ஏதாவது குளிசை வேண்டலாம் என்ற கள்ள எண்ணத்துடன் கந்தையா சைக்கிளை வேப்பமர நிழலில் நிற்பாட்டினான்.

அந்த நேரம் பார்த்து விசில் ஊதும் சத்தம் கேட்கிறது. ஓ! இன்று தபால் வந்திருக்கிறது என்று இருவரும் அதிசயிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவிடும் தபால் பொதிகள் வந்திருக்கின்றன போலும். எல்லாம் பழைய புதினங்களாயிருக்கும். இருந்தாலும் எப்படியாவது பின்னைகளின் கடிதம் வந்தால் எவ்வளவு சந்தோஷம். இவர்கள் யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே பீயான் ஆறுமுகம் ஐயாவின் படலையைத் துறந்துகொண்டு உள்ளே வருகிறார். நீல நிறத் தபாலை ஐயாவிடம் கொடுக்கின்றார். அவுஸ்திரேலியக் கடிதம் வந்திருக்கிறது.

ஐயா, வாசியுங்கோ. மகளவை என்ன புதினம் எழுதியிருக்கினம்? எந்த மகளின்ரை காயிதம்? கந்தையா பரபரக்கின்றான். வெளிநாடு, அதுவும் ஐயாவின் பின்னைகளின் புதினங்கள் அறிய எவ்வளவு ஆர்வம். ஐயாவின் அத்தனை பின்னைகளுக்கும் மாதாமாதம் வீட்டுக்குவந்து அந்தப் பெரிய வேப்பமர நிழலில் வைத்து மயிர் வெட்டிவிட்டவனல்லவா அவன். ஆர்வம் இருக்காதா என்ன?

ஐயா, மகள் எழுதியவற்றை வாசிக்கின்றார். அங்கே அவுஸ்திரேலியாவில் தாங்கள் மிகவும் வசதியாக இருப்பதைப் பற்றியும், ஐயா தங்களுடன் வந்து இருக்காதது தங்களுக்கு மிகவும் கவலை என முதல் இரண்டு வரிகளில் எழுதிவிட்டு, பின்னர்

அங்கே தமிழர்கள் எவ்வளவு கூட்டங்களும் நடத்துகிறார்கள் என்பதையும், தனது கணவருக்கு உள்ள செல்வாக்கையும் விபரித்திருந்தான். அவள் கணவரின் திறமான பேச்சுவன்மையைக் கேட்க நிறைய ஆட்கள் கூடுவார்களாம். பல சங்கங்களில் அவர் தலைவராகவும் உறுப்பினராகவும் இருக்கிறாராம். அவர் சமீபத்தில் கூட ஒரு கூட்டத்தில் தமிழர்கள் எவ்வாறு தங்கள் தாய்நாடாகிய தமிழீழத்துக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றிப் பேசினாராம். ஒவ்வொரு வீரத் தமிழனும் உடலில் உயிருள்ளவரை நாட்டிற்காகப் பாடுபட்டு உயிரைக் கொடுக்கவும் தயங்கக்கூடாது என்று மிக ஆவேசமாகப் பேசினாராம். அங்கே வந்திருந்த சணக்கள் அவரது பேச்சை மிகவும் ரசித்தனராம். ஐயா, நீங்களும் இங்கே வந்தால் இப்படிப் பல கூட்டங்களுக்குப் போகலாம். நீங்கள் நிறையப் படித்தவர். நீங்களும் பல சங்கங்களுக்குத் தலைமை தாங்கலாம். நல்லாகப் பொழுது போகும் என்றும் வரிவரியாக எழுதியவற்றை ஐயா உரக்க வாசிக்கின்றார். கந்தையாவும் ஆறுமுகமும் வாயைத் திறந்தபடி கேட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள்.

சற்றுத் தூரத்தில் பெரிய இரைச்சல் ஒன்று கேட்கிறது. ஐயா காயிதம் வாசிப்பதைச் சற்று நிறுத்துகிறார். கந்தையா ஆறுமுகம் கெதியா உள்ளூக்கு ஓடிவாங்கோ என்றபடி ஐயா வீட்டினுள் ஓட மற்ற இருவரும் அவரைத் தொடர்ந்து ஓடுகிறார்கள்.

காது செவிடாகும்படி குண்டுகள் சாரமாரியாக விழும் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. ஐயா, இங்கே கிட்டத்தில்தான் பொம் அடிக்கிறான்கள் என்ற தபால்கார ஆறுமுகத்துக்குப் பற்கள் தந்தியடிக்கின்ற கந்தையா கண்ணுக்கு முன்னால் தொங்கும் பின்னையார் படத்தைப் பார்த்தபடி பேச வாயெழாமல் நடுங்கியபடி சுவரோடு சுவராக காதைப் பொத்தியபடி நிற்கிறான். இங்காலை வரப்போறான்களோ தெரியேலை என்று

ஆறுமுகம் சொல்லும்போதே விமானத்தின் இரைச்சல் ஒருவாறு அடங்குகிறது.

எத்தனை குடிமனைகள் எத்தனை உயிர்கள் அந்தத் தாக்குதலில் பலியாகின என அறியாமல், புலிகளின் இலக்குகளைத் தகர்த்துவிட்டோம் எனச் சிங்களப் பத்திரிகைகளுக்கும் வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களுக்கும் தம்பட்டம் அடிப்பதற்காகவே வந்த திசையிலே அந்த குண்டு பொழியும் விமானம் திரும்பப் பறக்கிறது.

பெடியளின் வாகனம் ஒன்று புழதியைக் கிழப்பியவாறு டாக்குத்தர் ஐயாவின் வீட்டுப் படலையில் வந்து நிற்கிறது. வாகனச் சத்தம் கேட்டதுமே உள்ளே ஓடிப்போய் தனது மருந்துப் பெட்டியை தூக்கிக்கொண்டு பெடியளின் வாகனத்துக்கு ஓட்டமும் நடையுமாகப் போகிறார். நேரமிருந்தால் நாளைக்கு வா என்று சொல்லிவிட்டுப் போகும் ஐயாவைப் பார்த்தபடி கந்தையாவின் கண்களில் நீர் நிறைகிறது.

தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றவும், செழிப்பான வாழ்வுக்கும் எனத் தாய் மண்ணை உதறிவிட்டு வெளிநாடுகளிற் போய் உழைக்கும் பலரையும், அங்கே தமிழைக் காப்போம், தமிழுக்கு உயிரை விடுவோம் எனக் கூட்டம்போட்டு பேசுவார்களையும் ஒரு கணம் கந்தையாவும் ஆறுமுகமும் எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள். இந்தத் தள்ளாத வயதிலும் தனது நாட்டுக்குச் சேவை செய்வதற்காகத் தன்னை நாடிவந்த வெளிநாட்டுச் சுகங்களைத் தட்டிக்கழித்துவிட்டு, காயப்பட்ட ரமைகளுக்கும் வீரர்களுக்கும் தன்னாலான உதவியைச் செய்யும் இந்தச் செயல்வீரன் முன்னே அந்த வாய்ச்சொல் வீரர் அம்மாத்திரம் என எண்ணிய கந்தையாவும் ஆறுமுகமும், ஐயா பெடியளுடன் போன அந்தத் திசையைப் பார்த்து விழுந்து தம்பிடுகின்றார்கள். □□□□□□□□□□

பாரதி பள்ளியிலிருந்து...

தமிழைத் 'தவற' விட்டவர்கள்!

பாரதி பள்ளியுடன் ஒரு பெண்மணி தொடர்பு கொண்டார். தனக்கும், தனது பிள்ளைக்கும் தமிழ் கற்பிக்க முடியுமா என்று கேட்டார்.

ஒரே நேரத்தில் ஆச்சரியத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் தரக்கூடிய கேள்வி. இந்த வயதில், வெளிநாட்டில் இருந்துகொண்டு, ஏன் இந்த ஆவல்? சின்னஞ்சிறு பிள்ளைகளுடன் ஒரே வகுப்பில் இருந்து கற்பிப்பதும் அவருக்குத் துன்பமும் அடச்சேபனை இல்லை.

இவரது பெற்றோர் தமிழர்கள். இளமையில் தமிழைத் 'தவற' விட்டவர்களில் இவரும் ஒருவர். இவர் மட்டுமல்ல, பல்கலைக் கழகத்தில் படிப்பவர்கள் சிலரும் தமிழ் கற்கும் ஆவலைத் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

இதைத் தொடர்ந்து, பாரதி பள்ளியில் வளர்ந்தோருக்கான தமிழ் வகுப்புகள் தனியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் கற்பிக்கும் அணுகுமுறையிலும், வேகத்திலும், இளையோர் வகுப்புகளைவிட வளர்ந்தோர் வகுப்புகள் வேறானவை.

இவ்வாறு இளமையில் தமிழைத் 'தவற' விட்டவர்களில் நிறையப்பேர், இன்று கற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் மிகவும் மகிழ்வார். இவர்களுக்கு இச்சந்தர்ப்பம் எங்கும் கிடைக்க வழிசெய்தல் விரும்பத்தக்க ஒன்றல்லவா?

- மாவை நித்தியானந்தன்.

ஹரிக்ரம் பட்டியல் விவரங்கள்

ஓரீரு குறிப்புகள் பற்றி ஒரு குறிப்பு

மரபு 16ல் வெளியான பட்டியல் விமர்சனம் பற்றிய சுருக்கமான சில குறிப்புகளுக்கு, கடந்த இதழில் பழங்கீரன் என்பவர் 'ஓரீரு குறிப்புகள்' எழுதியிருந்தார். இதில் தொனிக்கும் '(?) பாணியைத்' தொடர்வது இலகுவேயாயினும், பயன் இன்மை கருதி இதனைத் தவிர்ப்போம்.

ஒரு விசயத்தைப் படிக்கும் போது, அது என்ன உணர்வில் (Spirit) எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பது முக்கியமானது. எதிர்க் கருத்து எழுதுவோருக்கு இது நாகரீகமும் ஆகும்.

குறிப்பிட்ட கட்டுரை சில முக்கிய விசயங்களைச் சொல்ல வந்துள்ளது. (1) சிவத்தம்பி போன்ற விமர்சகர்கள் கலை, இலக்கிய ஆக்கங்களை எடைபோடுவதிலும், விமர்சிப்பதிலும் உரிய கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை. (2) பதிலாக இவர்கள் ஆட்களைப் பட்டியலிடுவதையே முதன்மைப் படுத்துகிறார்கள். (3) அதனைப் பொறுப்போடும், அக்கறையோடும் செய்வதில்லை. (4) தனிப்பட்ட உறவுகள், விருப்பு வெறுப்புகள் போன்ற பலவீனங்களுக்கும் தம்மை ஆளாக்குகிறார்கள். (5) பல்கலைக் கழகம் போன்ற அந்தஸ்து மட்டத்திலிருந்து செய்யப்படுவதால், பல அபாயகரமான விளைவுகளை இது ஏற்படுத்துகிறது.

இத்தகைய அபிப்பிராயங்கள் ஈழத்துக் கலை, இலக்கிய உலகிற்குப் புதியவையல்ல. சிவத்தம்பி போன்ற விமர்சகர்கள் மேல் இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்படுவதும் இது முதற் தடவையல்ல. இப் பின்னணி பற்றிய அறிவு ஓரளவாவது உள்ளவர்களுக்காக எழுதப்பட்டவையே சுருக்கமான அக் குறிப்புகள். எல்லோருக்கும் விளங்க இவற்றை விரிவாக எழுதுவதாயின், 'மரபு' முழுவதும் நிறைந்து விடும்.

இக் குறிப்புகள் கூறவந்த விஷயங்கள் மிக முக்கியமானவை. சக்தி வாய்ந்தவர்களால் நிறுவ எத்தனிக்கப்படும் தவறான சில போக்குகளுக்கு எதிராக எழுந்த கண்டனங்கள் இவை. இவற்றில் வழு இருப்பின், அவை பற்றி விபரிப்பதும் தெளிவடைவதும் நன்று. வித்துவம் காட்டுவதும், கிண்டல் பரிமாறுவதும் இங்கே நோக்கமல்ல.

பழங்கீரன் இறுதியில் எழுதியிருக்கும் 'பட்டியலிலிருந்து விடுபட்டுப் போன வயிற்றெரிச்சலில் எழுதுகிறவர்களில் ஒருவரோ' என்பது போன்ற மலிவான குறிப்புகள் மிக்க வேதனையையும், ஏமாற்றத்தையுமே தருவனவாகும். சுருக்கம் கருதி, விஷயத்தக்க முக்கியமற்ற இன்னும் சில குறிப்புகள் பற்றித் தொடரது விட்டுவிடுகிறேன்.

~ புதுக்கீரன்

து வி த ம்

விஜய் தான் தேத்தா
(ஹிந்திக் கதை)

(1991 தைமாத 'மனுஷி' ஆங்கில இதழில்
இருந்து தமிழில் செ. வே. கா.)

(5)

சைக்களை மடித்து யாவரையும் நமஸ்கரித்தபடி, நீர் முட்டிய கண்களோடு செட்டி சொன்னான்: “நாம் எல்லோரும் சகோதரர்கள்போல இயன்றளவுக்கு ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து வாழ்ந்திருக்கிறோம். என்னைப் பவிசு கெடுப்பதாலே உங்களுக்கு என்ன இலாபம் வரப்போகிறது? என்னுடைய மகனுடைய உத்தமகுணம் உங்களெல்லாருக்கும் தெரிந்ததுதானே. உங்களில் யார்தான் அவனாலே பயனடையாதவர்? ஊட்டிய கையையே கடிக்கும் நாய்போலவும் நடப்பதுண்டோ? என்னுடைய மரியாதையை நீங்கள்தான் காப்பாற்றவேண்டும். இந்த விசயத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர எனக்கு நீங்கள் உதவவேண்டும். இந்தக் காட்டுப் பழக்காரன் ஒரு போக்கிரி. கிராமத்தைவிட்டு நீங்கள் அவனைக் கலைக்கவேணும்.”

மூத்தவர்கள் வாய்திறந்து சொன்னார்கள்: “செட்டியாரே, கண்ணை விழித்துக்கொண்டே இலையாணை வாய்க்குள்புக விடலாமோ? உங்களுக்காக வேண்டுமென்றால் உயிரையும் நாங்கள் விடத்தயார். என்றாலும் வலையிலே நீரைக்கட்டலாமா?

சரி இவன் கேட்கிறமாதிரி உங்கள் மருமகன்ப் பெண்ணையும் ஒரு சொல் இந்தப் பழக்காரனைப்பற்றிக் கேட்டால்தான் என்ன? அதிலே என்ன பிழை வரப்போகிறது?”

இப்படி ஒன்றை எப்படிக் கேட்பது? யார் கேட்பார்கள்? நல்லவனான ஒரு கிழவி முன்வந்தாள். எங்களைப்போன்ற மனிதர்கள் இக்கட்டில் மாட்டுகிறபோது உதவிசெய்ய வேண்டுமென்பது மனித தர்மம். உள்ளே போனார்கள். பிள்ளை பெற்ற நோவால் பெண்ணின் வயிறு இறுக்கிக் கொண்டிருந்தது. பெறுகால நோவை அவள் மறந்துபோயிருந்தாள். இந்தப் புதிய நோ இன்னும் பெரிதாயிருந்தது. கஸ்டப்பட்டுப் பல்லை நெரித்தபடி அவள் சொன்னாள்: “ஆணாய்ப் பிறந்த ஒருவன் இதை என்னிடம் கேட்டு வந்திருந்தால் ஒமோ இல்லையோ என்று இரண்டில் ஒன்று சொல்லியிருப்பேன். பெண்ணின் மனமறிந்த நீங்கள் எப்படி இதைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னிடம் வரலாம்? உங்களுக்கு அசாத்நியமான துணிச்சல்தான். என்னை என்பாட்டுக்கு விடுங்கள். என்னை வதைப்பதற்கு இந்த நெரம்தான் உங்களுக்குக் கிடைத்ததா?”

முகத்தை நீட்டிக்கொண்டு பெண்கள் வெளியே வந்தார்கள். “இந்த மாதிரிக் காரியத்திலேயும் ஒரு பெண் உண்மை பேச மாட்டாளா? இதிலே ஏதோ மர்மம் இருக்கிறது. உங்களுடைய விருப்பப்படி நீங்கள் செய்யுங்கள்.”

இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள்தான் புத்தியைக் கூர்மைப் படுத்துகின்றன. மூத்தவர்கள் சொன்னார்கள்: “இராசாதான் இந்தமாதிரி விசயங்களிலே ஒரு முடிவு சொல்லலாம். வேறு யாரும் தலையிட்டால் இராசாவின் கோபம் கிராமத்தில் எல்லோர் தலையிலும்தான் விடியும். கடைசியில், ஒவ்வொருவரும் தன்தன் தலையைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இந்தப் புருஷன்மார் இரண்டுபேரையும் நாங்கள் இராசாவிடம் ஒப்படைப்போம். அதுக்குப் பிறகு ராசாபாடும் செட்டிபாடும் தான். எங்களுக்கு இதிலே என்ன இலாபம் கிடக்கு? எதுக்கும் சமூகம்தான் முக்கியம். எல்லோரும் சொல்கிறமாதிரிச் செய்வோம்.”

அப்படியே எல்லோரும் சொன்னமாதிரி முடிவாயிற்று. சமூகம் ஏன் தன்னுடைய தெய்வீக ஸ்தானத்தை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும்? இரண்டு பேரையும் கட்டிக் கொண்டு போவது என்று தீர்மானித்தார்கள். படுக்கையறைக்கு வெளியே நின்ற புருஷனை அவர்கள் கட்டத் தொடங்கிய போதுதான், காரியம் எவ்வளவு தூரம் போய்விட்டதென்று அவன் உணர்ந்தான். எதிர்த்து ஒரு சொல்லும் அவன் சொல்லவில்லை. என்றாலும் படி இறங்கி வரும்போது அவனது நெஞ்சின் ஆழத்திலிருந்து சொற்கள் வந்தன: “தாயையும் மகளையும் ஒருநரம் பார்த்துவிட்டு வருகிறேனே.”

“ஒரு முடிவு எடுத்ததும் உன்னுடைய சீவியம் முழுவதும் நீ அவர்களைப் பார்க்கலாம். இப்ப என்ன அவசரம்?”

கூட்டம் நகரத் தொடங்கியது. கட்டுப்பட்ட புருஷன்மார் இருவரும் அருகருகாய் நடந்து வந்தார்கள். கால்கள் பின்னிழுக்க செட்டியும் சேர்ந்து நடந்தான். அவனுடைய தலைப்பாகை கழன்று கழுத்தைச் சுற்றிக் தூங்கியது. காட்டினூடாகச் சென்றபோது பேய்க்கு உடலி னூடாய் மின்னல் ஒன்று பாய்ந்தது போல இருந்தது. அவனுடைய கால்கள் நகர மறுத்தன மனதிலே ஒரு புயல் வீசிற்று. கண்களின் முன்னே நினைவுகள் புரள நிலைத்துப்

போனவனைக் கயிறு சொடுக்கி இழுக்க யந்திரம் போல இடம் வலம் இடம் வலம் என்று பாதுங்கள் அசைய நடக்கலானான். நினைவுகள் இதயத்தில் இல்லையெனில் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும். இதயத்தின் இரத்தத்தை நினைவல்லவோ பிழிகிறது!

வியாபாரஞ்செய்கிற புருஷனுடைய மனத்திலோ களங்கம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் உண்மை இன்று வெல்லாது போனது எப்படி? அவனுக்கு ஒரே சந்தேகம். இது என்ன மர்மம்? பக்கத்திலே நடக்கிறவனைப் பார்த்தால் கண்ணாடியிலே தன்னைப் பார்த்தமாதிரி இருக்கிறது. அவனையே கேட்டுத்தான் இந்தச் சந்தேகத்தைத் தீர்க்கவேண்டும். மிகவும் சிரமப்பட்டு வார்த்தைகளை வாய்க்குள்ளிருந்து வெளிக்கொணர்ந்தான். “சகோதரா, நான் சொல்வதைக் கேள். என்ன நியாயம் சொல்லப் போகிறார்களோ என்று கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். நான்தான் செட்டியின் மகன் என்று உனக்குத் தெரியும். ஏழுதரம் தீயை வலம் வந்த உண்மைப் புருஷன் நான். எனக்குச் சொல் - நீ யார்? இது என்ன வகையான வித்தை? இந்தப் பேரிடி எப்படி என் தலையிலே விழுந்தது? எங்கள் இருவருக்குள்ளே இருக்கட்டும். நீ உண்மையில் யார் என்று எனக்குச் சொல்.”

அவன் உண்மையில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த ஒரு பேய். சுற்றிவந்த எல்லோருடைய கழுத்தையும் கணத்தில் அவனால் திருகியிருக்க முடியும். எல்லோருக்குள்ளும் புகுந்து அழித்திருக்க அவனால் இயலும். எத்தனையோ மாதிரி அவன் செய்திருக்கலாம். ஆனால் நான்காண்டு காதல் வாழ்க்கை அவனுடைய மனத்தை மாற்றிவிட்டிருந்தது. விரும்பிய போதும் அவனால் பொய் சொல்ல முடியவில்லை. எனினும் உண்மையையும் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? தன்னுடைய காதலுக்குரியவளின் கௌரவத்தையும் காக்கவேண்டும். அவளுடைய நம்பிக்கைக்குத் துரோகம் செய்ய முடியாது. யுதிஷ்டிரனைப் பின்பற்றி, பேய் சொன்னான்: “பெண்ணின் உடலிலே வாழ்கிற சூக்குமப் பொருள் நான். நான் அவளுடைய காதலின் அதிபதி. வியாபாரத்தையோ இலாபத்தையோ பொருட்படுத்தாது காதலையும் இனிமையையும் நான் விரும்புகிறேன்.” கட்டின புருஷன் பொறுமைபிழந்து கேட்டான்: “உந்த வீண்கதை எல்லாம் எதற்கு? நீ சபையிலே கல்யாணம் செய்தாயா என்று தெளிவாய் எனக்குச் சொல்.”

“வெறும் கல்யாணத்திலே என்ன இருக்கிறது? ஆயுட்காலம்வரை அது இருக்காது. மாமாக்களை விற்று வாங்குவது போலக் காதலைப் பண்ணமுடியாது. நீ காதலை வியாபாரம் பண்ணப் பார்த்தாய். அதிலே வருகிற இலாபம் இதுதான்.”

செட்டியின் மகனுக்கு நெஞ்சிலே சூட்டுக் கோலால் இழுப்பதுபோல வலித்தது. இதுமாதிரி அண்ணங்கள் அவனுடைய தலைக்குள் ஒருபோதும் வந்ததில்லை. இந்தமாதிரி யோசிக்கும் ந்தர்ப்பம் அவனுக்கு இதுவரை ஏற்பட்டதில்லை. இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது - ஆனால் அன்னமாதிரியான இக்கட்டில்!

பிராசாவிடம் நீதிகேட்கவென்று சனங்கள் வேகமாய் நடந்த வழியிலே, தன்னுடைய சூடுகளோடு ஒரு இடையன் எதிர்ப்பட்டான். அவனுடைய கையிலே ஒரு கோல். சிவந்தலைப்பாகையினுள்ளிருந்து அவனுடைய மடிக் கற்றைகற்றையாய் வெளியே எட்டிப் பார்த்தது. அடர்த்தியான தாடி கருகருவென்றிருந்தது. மணிக்கட்டுகளில் வெள்ளிக் காப்பணிந்திருந்தான். உயரமாய்த் தடித்த உடலில் கரடிபோல உரோமம் வளர்ந்திருந்தது. ல் முழுவதும் காவி. கையில் வைத்திருந்த கோலால் அவர்களை மறித்தபடி அவன்

கேட்டான்: “இவ்வளவு பேரும் எங்கே போகிறீர்கள்? ஏதும் காடாத்து விருந்துக்கா இந்த ஊர்வலம் புறப்பட்டிருக்கிறது?”

கதையை இரண்டு மூன்றுதரம் சொன்னபிறகுதான் அவனுக்கு முற்றாய் விளங்கியது. கொடுப்புக்குள் சிரித்தபடி அவன் சொன்னான்: “இந்தமாதிரிச் சின்ன விசயத்துக்கெல்லாம் இராசாவுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கலாமா? இந்தா, நான் இப்ப இதற்கு முடிவு சொல்லுகிறேன். இந்த ஓடையில் ஓடுகிறகுளிர்ந்த நீரைக் குடித்துக் கொஞ்சம் இளைப்பாறுங்கோ. உங்களுடைய ஊர் என்ன ஊர்! இந்தமாதிரிச் சின்னக்காரியத்தைத் தீர்க்கவும் உங்களுக்குள்ளே ஆளில்லாமல்ப் போச்சா! இராசாவிடம் இதற்கு வெளிக்கிட்டிருக்கிறீர்களே!”

அரண்மனையை அடைவதற்கு இன்னும் வெகுதூரம் போகவேண்டுமென்பதும் சனங்களுக்கு மனதில் தெரியும். இந்தப் பட்டிக்காட்டான் முடிவு சொல்வானென்றால் அவனையும் விட்டுப் பார்ப்பமே, அவனால் இயலாதென்றால் பிறகும் போகலாம். எனவே எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இரண்டு புருஷன்மாரையும் இடையன் நன்றாய்ப் பார்த்தான். ஒரு மயிரிழையும் வித்தியாசம் காணமுடியாது. இந்தத் தெய்வங்கள் எத்தனை விளையாட்டு விளையாடுகிறார்கள்!

அவர்களுடைய கட்டுகளை அவிழ்த்தபடி சொன்னான்: “இவர்களை ஏன் இப்படிக்கட்டினீர்கள்? இவ்வளவு சனமிருக்கத்தக்கதாக எங்கே இவர்கள் ஓட முடியும்?” தலையாரியைப் பார்த்துக் கேட்டான்: “இவர்கள் ஊமையா செவிடா?” “நிச்சயமாக இல்லை. நல்லாய்க் கதைப்பார்கள்” என்று தலையாரி பதில் சொன்னான். பெரிதாய்ச் சிரித்தபடி இடையன் சொன்னான்: “அப்ப ஏன் இவ்வளவு தூரம் இழுத்துக்கொண்டு வந்தீர்கள்? அங்கேயே வைத்து இவர்களை விசாரித்திருக்கலாமே! இரண்டுபேரில் ஒருவன் கட்டாயம் ஏமாற்றுக்காரன்தான்.”

கிழவர்கள் தங்களுக்குள்ளே சிரித்துக்கொண்டார்கள். இந்த இடையன் ஒரு நல்ல மொக்கன். அவர்கள் உண்மை பேசுபவர்களென்றால் பிரச்சினையே தொடங்கியிருக்காதே. இந்த மடையனிடமிருந்து நல்ல நீதிதான் கிடைக்கப் போகிறது! நீதி சொல்கிற மூளை இருந்தால் கோலெடுத்துக்கொண்டு ஆட்டுக்குப் பின்னாலே திரிவானா?

கயிற்றைக் கழற்றியபடி இடையன் சென்னான்: “ஆகா அப்ப இவர்களுக்குப் பேசத்தெரியும். அதோடு பொய்யும் சொல்லத் தெரியும் என்பதுதான் பிரச்சினையாய்ப் போச்சு. பரவாயில்லை. உண்மையை இவர்களிடமிருந்து எடுக்கிறது எனக்குச் சிறுபிள்ளை விளையாட்டு. நீங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுங்கோ, தொண்டைக்குள்ளே என்னுடைய கோலை விட்டு இவர்களின் வயிறுக்குள்ளிருந்து உண்மையை இழுத்துவிடுவேன். காட்டுமரக் கொப்பும் என்னுடைய கோலுக்கு வளையத்தான் வேணும். பாவம் உண்மை எப்படி அதனிடமிருந்து தப்பமுடியும்! ஜல்தி, யாருடைய தொண்டைக்குள் முதலில் நான் கோலை விட்டும்? யார் முதலில் வாயைத் திறக்கிறானோ அவன்தான் உண்மைப் புருஷன்.”

இதிலே தான்மட்டும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தால் என்ன அபாயத்தையும் துன்பத்தையும் சந்திப்பதற்குப் பேய் தயாராயிருந்தான். ஆனால் இப்ப உண்மை வெளிப்பட்டால் பின்கட்டிலிருக்கிற அவளுமல்லவோ துன்பப்பட வேண்டும். இப்படியெல்லாம் நடக்கப் போகிறதென்று தெரிந்திருந்தால், காட்டிலிருந்து வெளிக்கிடாமல் முதலில் இருந்த முன்னுபற்றைக்குள்ளேயே இருந்திருப்பான். பேய்களின் தந்திரங்களெல்லாம் அவனுக்கு அத்துபடி. ஆனால் மானுடவரின் மாய் மாலங்களைப்பற்றி அவன் ஒன்றும் அறியான். மனிதர்கள் சொல்லுகிற எல்லாவற்றையும் உண்மையென நம்புகிற பலவீனம் அவனுக்கிருந்தது. இடையனுடைய கோல் அவனுடைய தொண்டையை ஒன்றும் செய்யாது. இதுமாதிரி ஏழு கோலை விட்டாலும் அவனுக்கு ஒன்றும் நேரப்போவதில்லை. அவனுடைய காதல் ஒருபோதும் பொய்யாக முடியாது. எனவே தயக்கமின்றி அவன் வாயை அகலத் திறந்தான். செட்டியின் மகன் தொண்டை அசைக்கவுமில்லை. இந்த மொக்கு இடையனைத் துண்டுதுண்டாய்ப் பியக்கிற கோபம் அவனுக்கு, ஒன்றும் சொல்லாமல் நின்றான்.

வாயைத் திறந்த புருஷனின் முதுகில்தட்டி இடையன் சொன்னான்: “சோக்கான ஆளல்லவோ நீ! இந்த ஜனங்கள் உன்னைப்போல உண்மையான ஒருவனை இவ்வளவு நேரம் நெருக்கியிருக்கிறார்களே. என்றாலும், பூரணமான திருப்தி வேண்டும். ஏன் பேந்தும் சந்தேகத்திற்கு இடம்வைப்பான்?”

அவனுடைய ஆடுகள் தொட்டம் தொட்டமாய் எல்லாத்திக்கிலும் சிதறி நின்று மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. இடையன் சொன்னான்: “என்னுடைய கைகளை ஏழுதரம் தட்டமுன்

இந்த ஆடுகள் எல்லாத்தையும் யார் ஒன்று சேர்க்கிறானோ அவனே உண்மையான புருஷன்.”

அவன் சொல்லிமுடிப்பதற்குள்ளாகவே, பேய் சுழல்காற்றைப்போல உருவெடுத்து இடையன் ஐந்துதரம் கைதட்டுவதற்குள் எல்லா ஆடுகளையும் ஓரிடத்திற் சேர்த்துவிட்டது. செட்டியின் மகன் தலையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு வெறுமனே நின்றான். இந்த இடைச்சாதி மிலேச்சனிடமிருந்து காட்டுமிராண்டி நியாயத்தைவிட வேறென்னத்தைத்தான் எதிர்பார்ப்பது?

“சபாஷ்! சபாஷ்!! உண்மையானவர்களைவிட வேறுயார் இப்படி வேகமாய்த் தயங்காமல் இயங்குவார்கள்? இன்னும் ஒரே ஒரு கடைசிச் சோதனையுண்டு. கொஞ்சம் பொறுங்கள்.”

தோலாலான தன்னுடைய தண்ணீர்ப்பையைத் திறந்து அதிலிருந்த எல்லா நீரையும் ஒரே மடக்கில் குடித்துப் பெரிதாய் ஏப்பம் விட்டான். வயிற்றைத் தடவிக்கொண்டு சொன்னான்: “என்னுடைய விரலை ஏழுதரம் சொடுக்குவதற்குள் யார் முதலில் என்னுடைய தோற் பைக்குள் புகுகிறானோ அவனே உண்மையில் மணவறைக்கு உரியவன். என்னுடைய நீதியில் யாரும் குறை சொன்னால் என்னுடைய தடியால் ஒரு அடிபோட்டால் அவர்களுடைய சந்தேகம் தீரும் என்பது ஞாபகம் இருக்கட்டும்.”

இடையனின் கோலிற் கட்டியிருந்த கூரான அரிவாளை எல்லோரும் கவனித்தார்கள். அதனுடைய ஒரு வீச்சு யாவருடைய தலையையும் வெட்டி உருட்டப் போதும்.

அரிவாளை ஆட்கள் பார்த்து முடிக்குமுன் பேய் தோற்பைக்குள் புகுந்துவிட்டது. சின்ன வயதிலிருந்தே இந்த வித்தை அதற்கு நல்ல பழக்கமானதுதான். இந்தப் பாவி இடையன் இன்றைக்கு என்னுடைய மாணத்தைக் காப்பாற்றினான் என்று பேய் நினைத்தது. ஆனால் இடையனோ பேய் தோற்பைக்குள் புகுந்ததும் ஒரு கணமும் தாமதியாது பையின் வாயை மூடித் தன்னுடைய கயிற்றால் இறுக்கிக் கட்டிவிட்டான். கிழவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னான்: “இந்தக் காரியத்தில் நீதி சொல்லுவதற்கு வேண்டிய நேரம் இவ்வளவுதான். எனக்கு நல்லொரு தோற்பை நடட்டம்தான். ஆனால் நியாயம் சொல்ல ஒப்புக்கொண்டபோதே இப்படி ஒரு நடட்டம் வருமென்று எனக்குத் தெரியும். சரி வாங்கோ, எல்லோருமாய்ப் போய் ஓடைக்குள் இந்தப் பையை எறிவம். பாய்ந்து ஓடுகிற வெள்ளம் இந்த நல்ல மனிதனை நேரே படுக்கையறைக்குக் கொண்டுபோகும். என்ன, என்னுடைய தீர்ப்பு உங்களுக்குச் சரியாய்ப்படுகிறதா இல்லையா?”

எல்லோரும் ஒமென்று தலையை அசைத்தார்கள். செட்டியாருடைய மகனுக்குப் பைத்தியம் பிடிக்குமளவுக்குச் சந்தோஷம். கல்யாண வீட்டிலிருந்ததைப்பார்க்க ஆயிரம் மடங்கு அவனுக்கு மகிழ்ச்சியாயிருந்தது. நடுங்கும் கையால் தன்னுடைய இரத்தினக்கல் பதித்த மோதிரத்தைக் கழற்றி இடையனிடம் நீட்டினான். அவனது மனநிலையை இடையன் உணர்ந்தபோதிலும் மோதிரத்தை அவன் வாங்கிக்கொள்ளவில்லை. “காசுக்கு நீதிவழங்க நான் என்ன ராசாவா? சும்மா இந்தக் காரியத்தைச் சரியாகச் செய்தேன். அதோடு, இந்த மோதிரத்தாலே எனக்கு என்ன பிரயோசனம்? என்னுடைய விரலுக்கும் இது அளவில்லை. என்னுடைய கோலுக்கும் அளவில்லை. இந்த ஆடுகளும் என்னைப்போல பட்டிக்காடுதான். புல்லைத் தின்னுமே தவிர பவுணை மணந்தும் பார்க்காதுகள். இந்தமாதிரிப் பிரயோசனமில்லாத சாமான்கள் உங்களை அழகுபடுத்தத்தான் சரி.”

காலம் பிந்தித்தான் இடையனின் கரடுமுரடான நீதி பேய்க்குப் புரிந்தது. ஆனால் இனி அதால் என்ன செய்யமுடியும்? வெள்ளம் தலைக்குமேலே போய்விட்டது. என்றாலும் தோற் பைக்குள் இருந்து கத்தியது: “அப்பா, என்மீது இரக்கம் காட்டி என்னை வெளியே போகவிடு. உனக்கு ஆயுள்முழுக்க அடிமையாய் இருப்பேன்.”

யார் இனிப் பேயின் கதையைக் கேட்கப் போகிறார்கள்? உற்சாகம் மிக்கவர்களாக ஓடைக் கரைக்குப் போய் பாயும் வெள்ளத்தில் தோற்பையை வீசினார்கள். காதலின் அதிபதி கடைசியாய், பாய்ந்து சுழன்று அலையடித்து வீங்கி ஆடிக்கொண்டிருந்த ஓடையின் படுக்கையை அடைந்தான். அவனுடைய வாழ்வு நிறைவுபெற்றது. சாவும் அரித்தம் பெற்றது.

கிராமத்தவர்களும் செட்டியாரும் மகனும் வேகமாய்க் கிராமத்தை நோக்கி நடந்தார்கள். செட்டியின் மகன் நேரே படுக்கை அறைக்குப் போனான். மருத்துவச்சி ஒருத்தி குழந்தைக்கு நெய் பூசி உருவிக்கொண்டிருந்தாள். இன்னொருத்தி தாயின் மயிரை சந்தனமரத்தாலான சீப்பால் சீவிக்கொண்டிருந்தாள். மூச்சுவிடவும் நிற்காமல், இடையன் கொடுத்த சுறுக்கான நீதியைப்பற்றிய கதை முழுக்க அவன் சொன்னான். ஒவ்வொரு சொல்லும் இதயத்திலே பழுக்கக்காச்சிய இரும்பொன்றைப் பாய்ச்சியது போல அவளுக்கு வலித்தது. பிள்ளைப்பேற்று நோவைவிட ஆயிரம்மடங்கு இது நொந்தது. ஆனால் அவன் முச்சுவிடவோ முனகவோ இல்லை. சிலையாய் மாறினவள் போல எல்லாவற்றையும் கேட்டாள்.

தன்னுடைய அடைத்து வைத்த வேகம் எல்லாம் அடங்கியபின் அவன் கேட்டான்:

“எதற்கும் நீ ஏன் இப்படித் துன்பப்படுகிறாய்? என்னைப் பெற்றவர்களுக்கே வித்தியாசம் தெரியாதபோது உனக்குத் தெரியவேண்டும் என்று யார் எதிர்பார்க்கமுடியும்? உன்னில் ஒரு பழியும் இல்லை. ஆனால் அந்தப் பேய்ச்சுனியன் தான் செய்த பிழைக்கு நல்லாய் வாங்கிக் கட்டியது. தோற்பைக்குள் அகப்பட்டதன்பின் இயன்றளவுக்குக் கெஞ்சிக் கெஞ்சி அழுதான் தன்னை விட்டுவிடும்படி. நாங்கள் என்ன மடையன்களா அதற்கு மசிவதற்கு, கத்தக் கத்த வெள்ளத்தில் வீசி ஆளைத் தொலைத்துவிட்டோம். இனிக் கொஞ்ச நாளைக்காவது அந்த வேசை பிள்ளையின் வித்தைகள் பலிக்காது.”

அதற்குப்பிறகு மருமகள், குடும்பத்தவர்கள் சொன்னபடியே நடந்து கொண்டாள். எதற்கும் எதிர்வார்த்தை சொல்வதில்லை. அமைதியாய் மாமியார் செய்த பணியாரங்களைச் சாப்பிட்டாள். மாமியார் சொன்னபோது தலைமுழுகினாள். சூரிய நமஸ்காரம் செய்தாள். பிராமணன் வந்து கிரியை செய்தான். பெண்கள் கீதங்கள் பாடினார்கள். இனிமையான பிரசாதங்கள் பண்ணினார்கள். ஏரிக்குப்போய் வருணபகவானைக் கும்பிட்டாள். மஞ்சள் நிறமான முகத்திரை அணிந்தாள். மகளைத் தொட்டிலிலிட்டு ஆட்டினாள். நீர்க்குடங்களை வணங்கினாள். முற்றத்திலே மஞ்சள் தெளித்தாள். கைகளில் மருதாணி இட்டாள். சொன்னபடி எல்லாம் ஆடை அணிந்தாள். இப்படிப்பட்ட மருமகள் கிடைத்தது எந்தளவு பாக்கியம்!.

நீர்க்கடவுளை வணங்கிய அன்று இரவு மஞ்சள் முகத்திரை அணிந்து மெட்டிகள் ஒலிக்க, பால் நிரம்பிய முலைகளுடன் மருமகள் படுக்கையறைக்குப் போனாள். அவளுடைய கண்கள் வெறிச்சிட்டிருந்தன. இதயத்திலேயும் சூனியம். தலைக்குள்ளே ஆயிரமாயிரம் சிள்வண்டுகள் சப்தமிடுவதுபோல. புருஷன் மலர் மஞ்சத்திலே காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

இந்த மணவறையிலே இன்னும் எத்தனை ஜன்மங்களை அவள் கழிக்கவேண்டுமோ? அவளுடைய முலையிலே பால் குடித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்தக் குழந்தையாவது அது பெண்ணாக வளர்கிறபோது இந்தமாதிரி வாழ்க்கையிலிருந்து தப்பமுடியுமாயின் அவள் அனுபவித்த வேதனைகள் வீண்போகவில்லை எனலாம். மிருகங்களையும் அவற்றின் விருப்பத்திற்கெதிராக இப்படி நடத்த முடியாது. கடைசி தலை அசைத்தாவது அவை தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும். ஆனால் பெண்களை அவர்களுடைய விருப்பப்படி எப்பவாவது நடக்கவிடுவதுண்டா? சுடுகாட்டுக்குப் போகும்வரை படுக்கையறைக்குள் போக வேண்டும். படுக்கையறையிலிருந்து தப்புகிறபோது நேரே சுடுகாட்டுக்குப் போக வேண்டும்.

(முற்றிற்று)

Media Release 25.01.1994

WALK AGAINST WANT MARCH 20TH 1994

Almost one third of the world' population lives in absolute poverty. 180 million children suffer serious malnutrition-two million children die each year from diseases for which there are simple medicines-but no money to buy them. 1.3 billion people don't even have safe drinking water. 300 million school aged children don't go to school and most of their mothers are unable to read.

THESE ARE NOT JUST STATISTICS, THESE ARE FAMILIES AND CHILDREN NEEDING YOUR HELP!

One of the ways in which you could help is by participating in the annual **Walk Against Want**, CAA's major fundraising event. On March 20th, in every capital city in the country and in over eighty regional centres, Australians will be taking to the streets to join **Community Aid Abroad's Walk Against Want**. We invite all members of your community to take part in this activity and join CAA to assist the poorest of the poor to take control of their lives.

This year, **Community Aid Abroad** hopes to raise \$1.5 million for community projects in over thirty countries, but we cant do it without your help.

Walkers get sponsorship from families and friends and can choose to walk anything from five to twenty kilometres. By walking (or running) these distances, walkers (or runners) can help people all over the world by raising money for clean water, health care, education and seeds for crops. If you don't feel like walking there's a **Cycle Against Want**, **Wheelchairs/Baby Strollers Against Want** happening on the same day. There is also a **Fast Against Famine** beginning officially at 1pm on Saturday the 19th Of March and ending at 7pm on Sunday 20th March. If these times are not convenient any 30 hour period would be fine.

For more information or to register call Prashanthi or Cameron on 289 9444.

சோலைக்கிளி

தென்னம்பாளையக்குள் ஒரு திருமண வீடு

நிலைமை எனது மண்ணில்
முற்றியேவிட்டது.
அழிக்கப்பட அழிக்கப்பட உயிர்கள்
எங்காவது, எந்த விதத்திலாவது, மீண்டும்
உயிர்த்து எழும்பி
இந்த மண்ணை நேசிக்கும் திறன்
வளர்ந்தேவிட்டது.

நேற்று ஒரு
பச்சைப் பாக்கை
ஒரு கிழவர் வெட்டினார்.
உள்ளே இருந்து
சிறு மஞ்சல் குருவி
கண் திறந்து துடித்த விதம்;
இந்தத் தேசத்தில் நாங்கள்
அழிக்கப்பட்டாலும்
முடியாது எங்கள் இனத்தைப் பூரணமாய்
யாரும் கரைகாண,
என்பதைப்போல இருந்தது அர்த்தமாய்.

இவை அனைத்தும்
பழைய பல சம்பவங்கள்.
இன்று நடந்தது,
தென்னையிலே ஆச்சரியம்!
ஆம்; அதன் பாளை
இன்று விரிய,
அதற்குள் இருந்தவை பூக்களே அல்ல;
ஒரு திருமண வீடு!
தம்பதிகள்,
சோடிக்கப்பட்ட மணவறை,
வந்திருந்த விருந்தாளிக் கூட்டமெனப்;
பலரும் பண்டமும்!

அன்று
சிறு மண் உருண்ணையை ஒரு பையன்
பொறுக்கி உடைத்தான்.
உள்ளே இருந்தது,
அழகிய பொன் வண்டு!
வெண் பூவைக் குழந்தை
ஒருநாள் கிழிக்க;
துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குக் கணவனைப் பறிகொடுத்த
விதவைப்பெண் சிறுமியுடன்,
கருக்கட்டிக் குறை உயிராய்!

எங்கு, எப்போது, எந்தத் திருமண வீட்டில்,
குண்டு விழுந்தது
எனது மண்ணில்;
கருக!

05.11.93

சுவடுகள்

வாசுதேவன்

மறைவு

~ முருகபுதி

இலங்கை வானொலியால் பிரபல்யமடைந்த கவிஞர் எஸ். வாசுதேவன் அண்மையில் அவுஸ்திரேலியாவில் - குவினீஸ்லாண்ட் மாநிலத்தில் காலமாகிய செய்தி துக்கமானது. இயற்கை மரணமாயிருப்பின், “நேரம் வந்துவிட்டது போய்விட்டார்” எனச் சொல்லலாம். ஆனால் வாசுதேவனோ தாமே வலியுத் தேடிச்சென்று தழுவிக்கொண்ட மரணம் என்பதால் அதிர்ச்சியும் - ஆழ்ந்த வேதனையும் எம்மை பீடித்துக் கொள்கின்றன.

இலங்கை வானொலி கலையகத்தில் ‘சங்கநாதம்’ என்ற இளைஞர்களுக்கான நிகழ்ச்சியினை மதியழகன் நடாத்திய காலத்தில் - அதில் பங்கேற்க வந்த வாசுதேவன், பின்னாளில் - அதே நிகழ்ச்சியை தாமே திறம்பட நடத்தி நேயர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றவர்.

எழுத்தாற்றலும், சுறுசுறுப்பும் இவரை ஏனைய வானொலிக் கலைஞர்களிடமிருந்து வித்தியாசப்படுத்தியது. கவித்துவம் மிளிரும் உரைநடையை கையாண்டதன் மூலம் நேயர்களை மாத்திரமன்றி எழுத்தாளர்களையும் இவர் பெரிதும் கவர்ந்தார். ‘சங்கநாதம்’ நிகழ்ச்சியில் பல எழுத்தாளர்களின் கைவண்ணத்திற்கு ஒலி வடிவம் கொடுத்தார். சில்லையூர் செல்வராசனின் பிரபல்யமான வானொலித் தொடர் நாடகம் ‘தணியாத தாகம்’ த்தில் முக்கிய பாத்திரமேற்று திறம்பட நடித்தவர் வாசுதேவன்.

அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்தபின்பு ‘பிரிஸ்பேர்ன் தமிழ் ஒலியை’ - ஏனைய மாநில தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்மாதிரியாகவே நடத்தியவர். ‘பிரிஸ்பேர்ன் தமிழ் ஒலியில்’ வாசுவின் அனுபவம் பேசியது. NEWS ற்கும் VIEWS ற்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் செய்திகளை ஒலிபரப்புவர்களுக்கு, வாசுதேவனின் செய்தி வாசிக்கும் திறன் பயன்பிக்கது. (இது பற்றி சம்மந்தப்பட்டோர் சிந்திக்கமாட்டார்கள் என்பது வேறு விடயம்.)

‘மரபு’வில் ‘வானொலி வடிவம்’ என்ற தலைப்பில் வாசு எழுதிய சில கட்டுரைகள், ஈழத்தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வெளியாகும் இதழ்களில் மறுபிரசுரம் செய்யத்தக்க தரம் மிகுந்தவை. தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை நடத்துபவர்களுக்கு இக்கட்டுரைத் தொடர் நல்ல ஆலோசனையாகும்.

கலைஞர்கள், கவிஞர்கள் உணர்ச்சி மயமானவர்கள். அறிவுபூர்வமாக வாழ்க்கையை உணரத்தலைப்படாமையால் விரக்தியுற்று வேதனையின் விளிம்பிற்கு தள்ளப்பட்டு தற்கொலை செய்துகொண்ட கவிஞர்களின் வரிசையில் இன்று வாசுவும் சேர்ந்துகொண்டார். கவிஞர் ஆத்மநலம், சுபத்திரன், சிவரமணி..... இவர்களின் வரிசையில் இன்று வாசுதேவன். வாசுவின் வாழ்க்கை ஒரு பாடம் - எச்சரிக்கை! □

முத்த பிரஜைகளின் பக்கத்திலிருந்து ஒரு குரல்

G. குமரவேலு.

ஒருவர்மேல் கோபம், வெறுப்பு, ஆத்திரம் ஏற்படும்போது அவரை ஒரு ஈனப் பிறவியென மனதில் கொண்டு, 'நாய்ப் பயலே' என்றும், நன்றி கெட்ட நாயே' என்றும் வைகின்றோம். ஆனால், நன்றிக்கு நாய் என்றும் உதாரணமாகி வருகிறது. அதனாலேயே, பெற்ற பிள்ளையிலும் மேலாகப் பாசம் காட்டி, அதிக செலவில் உணலுட்டி, மடியில் வைத்துக் கொஞ்சி மகிழ்ந்து, நாயை வளர்த்து வருகின்றனர் பலர். அவுஸ்திரேலியாவில் நாய் வளர்க்காத வீடே இல்லை. ஆனால், நாம் தமிழர் அதற்கு விதிவிலக்கு எனலாம்.

வீடுடைப்பு, களவு, கொள்ளையடிப்பு அதிகரித்து வரும் அவுஸ்திரேலியாவில், ஆண் பெண் இருபாலாரும் வேலைக்குப் போய் வருவதால், வீட்டைக் காக்க நாய் வளர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. நாய் வீட்டைக் காப்பதால், அது நன்றியுள்ள பிராணி எனக் கருதப்படுகிறது. 'வாலைக் குழைத்து வரும் நாய்தான் அது மனிதருக்குத் தோழனடி பாப்பா' என்று பாரதி பாடியது போல், நாயும் நடந்து கொள்கிறது.

அவுஸ்திரேலியாவில் ஏராளமான தமிழரும் வந்து குடியேறியுள்ளார்கள். அவர்களிலும் ஆண் பெண் இருபாலாரும் வேலைக்குப் போய் வருகிறார்கள். கள்வர் கொள்ளையர்கள் பயம் அவர்களுக்கும் இல்லாமல் இல்லை. எனினும், வீட்டைக் காப்பதற்கு நாய் வளர்த்து ஏராளமான பணத்தை அதன் மேல் செலவிட்டு விரயம் செய்ய அவர்கள் விரும்புவதில்லை. அந்த வகையில் அவர்கள் புத்திசாலிகள்தான்.

'எம்மைப் பெற்று வளர்த்து பெரு முயற்சியுடன் படிக்க வைத்து, நல்ல நிலையில் ஆளாக்கி வைத்த அன்னை தந்தையருக்கு நாம் எவ்வளவு கடமைப் பாடுடையோம்! அவர்களின் தள்ளாத காலத்தில் நாங்கள்தானே ஆதரித்து, மன அமைதியும் நிம்மதியும் அளிக்க வேண்டும்' என்ற பாசங்குடன், முதியோராகிய எம்மையெல்லாம் இங்கு அழைத்துவந்து வீட்டுக்குக் காவல் வைத்துள்ளார்கள் எம்மக்கள். அதனாலே, அவர்கள் நாய் வளர்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லைத்தானே! அந்த மட்டில் எமது பிள்ளைகள் எத்துணை விவேகிகள் என்று நாம் நன்கு அறிவோம்.

முதியோராகிய நாமோ, எமக்கெல்லாம் இங்கே நல்ல வைத்திய வசதிகளும், Dole money யும், போசாக்கான சாப்பாடும், சகல சௌகரியங்களும் நன்கு கிடைக்கின்ற போதிலும் 'என்ன இருந்தாலும் ஊரைப்போல வருமே; அங்கத்தை கருவாட்டு முருங்கைக்காய்க் கறிக்கு எதுவும் நிகராகுமா?' என்று அடிக்கடி போலிச் சவடால் அடித்துக் கொண்டு, ஊருக்குத் திரும்பிப் போகக் கொஞ்சமும் மனம் இல்லாதவர்களாய் காலத்தை இங்கே போக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நேரப் போக்கிற்கு எமக்கு இங்கு நல்ல தொழிலும் உண்டு. Childcare, Pre-school, After-school என்று என்று எமது பிள்ளைகளுக்கு செலவு ஏற்படாதவாறு, பேரப் பிள்ளைகளைக் காலையில் பள்ளிக்கூடத்துக்குக் கூட்டிச் சென்றும், பின்னேரத்தில் கூட்டி வந்தும், சமையல் வேலையும் முடித்து வைத்து, வீட்டையும் காவல் காத்து பிள்ளைகளின் நலனை இன்னும் பேணி வருகின்றோம். பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டன், கொப்பாட்டன் என்று ஏழேழு சந்ததிக்கும் உழைத்து வைக்கும் தமிழர் அல்லவா நாங்கள்? அதனைத்தான் இங்கேயும் செய்து கொண்டு இருக்கின்றோம்.

வீட்டைக் காப்பதால், 'நன்றிக்கு நாய்' என்றால், அதற்கு மேலாக 'நன்றிக்கு நாய்' என்போம். நாய் செய்யும் உதவிக்கு மேலாக எம்மக்கள் என்றுமே நன்றிக் கடன் தீர்க்க முடியாது. ஆதலினால், 'அன்னையும் பிதாவும் பின்னடிக்கு இடைஞ்சல்' என்ற மனப்பான்மையைப் போக்கி, அவர்கள் என்றைக்கும் உதவுபவர்கள் என்ற உணர்வுடன், வயோதிபம் அடைந்த பெற்றோரை அன்புகாட்டி, ஆதரித்து, நன்றிக் கடனை ஓரளவேனும் செலுத்த வேண்டியது ஒவ்வொரு தமிழினதும் தலையாய கடமையாகும்.

எந் நன்றி கொன்றாற்கும் உய்வுண்டாம்
உய்வில்லை செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு
- குறள்.

மெல்பன் கலை வட்டத்தின் தமிழ் நூலகத் திட்டம்

மெல்பனில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள், அவர்களது சந்ததியினர் ஆகியோரது நலன் கருதியும், தமிழ் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் பிறரது பயன் கருதியும், மெல்பனில் நிரந்தரமான நூலகங்களை நிறுவும் திட்டம் இதுவாகும்.

இதன் முதற் கட்டமாக, Oakleigh - Clayton பொது நூலகங்களில் தமிழ்ப் பிரிவை ஏற்படுத்த ஆலோசிக்கப்பட்டுள்ளது. (மெல்பனில் எங்கு வசிப்போரும் இங்கிருந்து நூலகம் பெறலாம்.) கலை வட்டம் இத் திட்டத்தின் குறிக்கோளை எய்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

மேலதிக விபரங்களைப் பெற விரும்புவோர், மெல்பன் கலை வட்ட உறுப்பினர்களுடன் அல்லது இத்திட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்புச் செயலாளர் விமல் அரவிந்தனுடன் (தொ. பே. 752 7161) தொடர்பு கொள்ளலாம்.

சுமைநூங்கி

- புவனா இராஜரட்ணம்

கட்டுநாயக்கா விமானநிலையத்தில் ஏக கூட்டம். பிறநாடு செல்ல ஆயத்தமாய் நிற்கும் பயணிகளைவிட அவர்களை வழி அனுப்ப வந்தவர்கள் கூட்டம் பல மடங்கு. குடியிருக்கும் தோட்டக்காணியை ஈடுவைத்து மீதம் இருந்த இரண்டு காணிகளையும் விற்று, தங்கள் மகன் முரளியை கனடா அனுப்ப ஏஜன்சிக்குப் பணம் கட்டிய பெற்றோர் கந்தசாமியும் சரசுவம் தம் பெண்கள் இருவருடன் மகளை வழியனுப்ப நிற்கின்றனர்.

“சுகமாகப் போய்வா ராசா, உன்னை நம்பித்தான் இங்கே இரண்டு குமருகள் இருக்கினம் என்டதை மறந்திடாதே. அடிக்கடி கடிதம் போடு” என்ற கந்தசாமி மகளை அணைத்து முத்தம் கொடுக்கின்றார். தொண்டையில் பந்து போல் அடைக்கின்றது. கஸ்டப்பட்டு அழுகையை அடக்குகின்றார்.

“நல்லதாகச் சாப்பிட்டு உடம்பைக் கவனித்துக்கொள்ளு ராசா. அங்கே குளிராம். பனியிலை திரிஞ்சு வருத்தத்தை உழைச்சிடாதே” என்ற சரசுவால் மேவே பேச முடியவில்லை. மகளை அணைத்தபடி விம்முகிறாள்.

“அழாதையுங்கோ அம்மா. எனக்கும் உங்களைப் பிரிஞ்சு இருக்கிறது கஸ்டம்தான். எப்படியும் நான் கெதியிலை உங்கள் எல்லாரையும் அங்காலை எடுப்பிச்சிடுவன். அப்பா மருந்தை ஒழுங்காகக் குடியுங்கோ” என்ற முரளி தங்கைமார் பக்கம் திரும்பி, “மஞ்சு, இந்து கவனமாகப் படியுங்கோ” என்று அவர்கள் இருவரையும் அணைக்கின்றான். பேச வார்த்தைகள் வராமல் கலங்கிய விழிகளால் விடைகொடுக்கின்றனர் தங்கைமார்.

கைக்குட்டையால் தன் விழிகளை ஒற்றியபடி விமான நிலையத்தினுள்ளே சென்று மறைகிறான் முரளி. முரளி சுகமாக அக்கரை போய்ச் சேரவேண்டுமென்று முருகனை மானசீகமாக வேண்டுகின்றனர் அவன் பெற்றோரும் உடன்பிறப்புகளும்.

'இனி என் மகன் களடாவில் உழைத்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவான்' என்ற நம்பிக்கை கலந்த பெருமிதம் தந்தையின் நடையிலும், 'உனில் வரக்கூடிய உயிராபத்திலிருந்து தப்பியதுடன், கடன்களை தீர்த்து வைப்பான்' என்ற நிம்மதி தாயின் உள்ளத்திலும், 'அண்ணா நிறைய உழைத்துத் தங்களைப் படிப்பிப்பதுடன், அங்கே தங்களுக்கு மாப்பிள்ளையும் பாத்து முடிப்பான்' என்ற இளமைக் களவுகள் தங்கைமார் எண்ணத்திலுமாக ஊர் போய்ச் சேர்கின்றனர்.

களடா வந்தடைந்த முரளி தான் எதிர்பார்த்ததை விட அளேக தமிழர்களை அங்கு காண்கிறான். தனக்குமுன் உனிலிருந்து வந்த தன் தோழர்கள் பலரைச் சந்தித்து கூடி மகிழ்கின்றான். அங்குள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலையும் கிடைத்து விடுகின்றது. பொழுது கிடைக்கும் போதெல்லாம் தன் நண்பர்களுடன் உல்லாசமாக ஊர் பார்த்து மகிழ்ந்தான் முரளி.

தன் நண்பர்களுடன் தூர்க்கை அம்மன் கோவிலுக்குச் சென்றான். பூசை முடிந்ததும் கும்பிட வந்தவர்கள் மண்டபத்துக்குள்ளேயும் வெளியேயும் நின்று ஒருவருக்கொருவர் சுகதுக்கங்களை விசாரிப்பதையும், சிரித்து மகிழ்வதையும் பார்த்த முரளிக்கு ஈழத்தில் நிற்கின்றேன் என்ற பிரமையே ஏற்படுகின்றது.

முரளி தான் வேலைபார்க்கும் தொழிற்சாலையிலேயே வேலைபார்க்கும் மற்றும் ஒருவரான சுந்தரதர்ம், மனைவி பங்கஜம், குழந்தை ஆகியோரைச் சந்திக்கின்றான்.

"ஹாய் முரளி, மீற் மை வைவ் பங்கஜம்" என்ற சுந்தரம், தன் மனைவி பக்கம் திரும்பி "இவன் தான் முரளி. என்னோடை வேலை பார்க்கிற ஊர்ப்பெடியன் எண்டு உமக்கு அடிக்கடி சொல்வேனே" என்று முரளியைத் தன் மனைவிக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கின்றார். ஒருவருக்கொருவர் குலசம் விசாரித்து சிறிது நேரம் முடிந்ததும், "முரளி, எங்கடை வீடு கிட்டத்தான், வந்திட்டுப் போம் என்று சுந்தரம் அழைக்க, "நீங்கள் ஊர்ச் சாப்பாடு சாப்பிட்டும் கனநாளாகி இருக்கும். இண்டைக்கு எங்கடை வீட்டில் தோசை. நீங்கள் கட்டாயம் வந்து சாப்பிட்டுத்தான் போகவேணும்" என்று பங்கஜமும் தன் பங்கிற்கு அழைப்பு விடுக்கின்றான்.

கணவன் மனைவி இருவர் அழைப்பையும் தட்ட விரும்பாமல் அன்று அவன் சுந்தரத்தார் வீட்டிற்கு விருந்தாளியாகச் செல்கின்றான். அவர்கள் இருவரின் அன்பான பேச்சாலும் உபசரிப்பாலும் கவரப்பட்ட முரளி அன்று முதல் அடிக்கடி அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று அவர்களுடன் அன்யோன்யமாக பழகி வருகின்றான். லீவு நாட்களை அவர்களுடன்

பேசி மகிழ்வதிலும் அவர்களின் மகன் பிரசாந்துடன் விளையாடி மகிழ்வதிலும் களித்தான்.

“முரளி நல்ல பெடியனாய் இருக்கின்றான். வேலை செய்து கொண்டு மேலேயும் படிக்கிறான். எங்கடை சுமதிக்கு அவனைக் கல்யாணம் செய்து வைத்தால் என்னப்பா?” என்று ஆரம்பிக்கிறாள் பங்கஜம்.

“நானும் அதைத்தான் உமக்குச் சொல்ல இருந்தனான். சுமதியையும் இங்காலை எடுப்பிச்சிட்டம் என்றால் எங்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். ஊரிவை சீதணத்துக்கு வீடு கட்ட வேண்டிய பிரச்சினையும் தீர்ந்திடும்” என ஆமோதித்தான் சுந்தரத்தார், “அதுதானே பாத் தன் ‘முரளி, முரளி’ எண்டு பெசல் சாப்பாடு எல்லாம் நடத்திறாரே எண்டு. சோனியன் குடும்பி சும்மாவே ஆடுகிறது?” என்று தன் மனைவியின் சாமர்த்தியத்தைக் கிண்டலாகப் பாராட்டுகின்றார்.

கல கலவெனச் சிரித்துக் கொண்டே பங்கஜம், “எங்கடை கல்யாண வீடியோவிலை சுமதி நல்ல வடிவாக இருக்கிறாள். முரளி வாற நேரத்திலை வீடியோவைப் போட்டுப் பார்க்கிற மாதிரிப் போட்டால் சுமதியையும் காட்டலாம்”.

அடுத்த வாரம் வழமைபோல் முரளி வந்ததும், தங்கள் திருமண வீடியோவைப் பார்க்க நினைத்தவர்கள் போல அதை ஓடவிடுகின்றனர். “முரளி அங்கை பாடும், ஒரு சிவத்தப் பிள்ளையொன்று பச்சைக் கரைபோட்ட சிவப்புச் சாறியொடை நிக்ருது, அதுதான் என்றை தங்கச்சி சுமதி” என்று பங்கஜம் சுட்டிக் காட்ட; “உதென்ன! நீர் அவளை நேரிவை பாக்கவேணும். உந்த சினிமா ஸ்டார் எல்லாம் எந்த முலை! அவ்வளவு வடிவு. பிராமணப் பிள்ளை மாதிரி! அவள் நல்ல கெட்டிக்காரியும். ஏ. எஸ். படிச்சிட்டு இப்ப கொம்பியூட்டர் படிக்கிறாள்” என்று சுமதியின் புகழ் பாடுகிறார் சுந்தரத்தார்.

“எங்கடை சுமதி பாட்டிலையும் நல்ல கெட்டிக்காரி. ஐந்தாம் கிரேட் சோதினை பாஸ்பண்ணிவிட்டாள். இங்காவப் பக்கம் வந்திட்டாள் என்பதால் பாட்டிலை அவளை ஒருத்தரும் இங்க வெல்ல முடியாது. பாட்டுப் படிப்பிச்சே நல்லா உழைச்சிடுவாள்” என்று தன் தன் தங்கையைப் பற்றி மேலும் புகழ்கின்றாள் பங்கஜம்.

முரளி வரும்போதெல்லாம் சுமதி பற்றிய பேச்சுக்கள் வரும்படியான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்துவதுடன், அவளின் புகைப்படங்களையும் காண்பித்து அவனுடைய மனதில் ஒரு சவனத்தை ஏற்படுத்தி விடுகின்றனர். படிப்படியாக சுமதி பற்றிய ஆசைகளை வளர்த்துக் கொண்ட முரளி, தான் சுமதியையே திருமணம் செய்வது என்ற முடிவுக்கு வருகின்றான். சுந்தரம் பங்கஜம் தம்பதிகளின் ஏற்பாட்டின்படி சுமதி ஈழத்திலிருந்து கொழும்புக்கு அழைத்து வரப்படுகிறாள். தொலைபேசி ஊடாக முரளி, சுமதி காதல் பிரசவமாகி வளர்கின்றது. முரளியின் வருங்கால மனைவி என்ற அடிப்படையில் சுமதி கனடாவுக்கு வர அனுமதிக்கப்படுகிறாள். முரளி - சுமதி

திருமணம் வெகு சிறப்பாக அங்குள்ள தூர்க்கை அம்மன் கோவிலில் நடந்து முடிகின்றது.

குடும்பஸ்தன் ஆகிவிட்ட முரளி பெற்றோருக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுவதே அபூர்வம். மாதங்கள் வருடங்களாகி, நாலு வருடங்கள் உருண்டோடிவிடுகின்றன.

பொழுது விடிந்துவிட்டது என்பதைப் பறைசாற்றுவது போல், முருகன் கோவில் மணி அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு ஒலித்ததும், தைமாதப் பனிக் குளிரையும் பொருட்படுத்தாது வழமைபோல் எழுந்து விடுகின்றாள் சரசு. பாயைச் சுருட்டி மேசையின் கீழ் வைத்தவளின் பார்வை தன் பெண்கள் மஞ்சு, இந்து இருவர் யீதும் விழுகின்றது. சரசுவின் பழைய சேலைகளில் ஒன்றை இரண்டாக்கி போர்த்திய வண்ணம், நெசவுத் தறியில் நாள் முழுதும் வேலை செய்த களைப்பில் தன்னை மறந்து உறங்குகின்றாள் மூத்தவள் மஞ்சு. பாடசாலையால் வந்து வாழைத்தோட்டத்திற்கும் கீரைத்தோட்டத்திற்கும் தண்ணீர் இறத்த களைப்போடு, குப்பிலாம்பின் வெளிச்சத்தில் இரவு நெடுளேரம் கண்முறித்து படித்த அசதியும் சேர்ந்து அயர்ந்து உறங்குகின்றாள் இளையவள் இந்து.

'இந்தக் குமார்களை நான் எப்படிக்க கரைசேர்க்கப் போறன்' என்று எண்ணியவளின் இதயம் களக்கின்றது. 'முருகா! நீதான் ஒரு வழிகாட்ட வேண்டும்' என்று வேண்டியவள் கலங்கிய தன் விழிகளை முந்தானையால் துடைத்தபடி அடுக்களைப் பக்கம் செல்கின்றாள்.

"பிள்ளை இந்து, இன்டைக்குச் சோதினை எல்வே, நேரமாகுது எழும்பு. ரொட்டி சுட்டு வைச்சிருக்கிறன். இரண்டுபேரும் மத்தியானத்துக்குக் கொண்டு போங்கோ" என்று தன் பெண்களை எழுப்பிய சரசு, ஒரு சிறு துண்டு பனங்கட்டியை சுவைத்தபடி தேனீரைப் பருகுகின்றாள்.

இருமியபடி கயிற்றுக் கட்டிலில் படுத்திருக்கும் கணவனை நெருங்கி, "இந்தப் பனியிலை தோட்டத்துக்குத் துலா மிதிக்கப் போகாதையுங்கோ. இருமல் மாறட்டும்" என்றவள் ஒரு தகர டப்பாவைத் திறந்து அதில் தான் சிரமப்பட்டு சேர்த்த பணத்தை எண்ணி "இந்தாருங்கோ அப்பா, இன்டைக்கு சீட்டுக்காசு கட்ட வேணும். அடுத்த மாதச் சீட்டைக் கேட்டு ஈடு மாளாமல் வட்டியை எண்டாலும் கட்டுவம்" என்றபடி கணவனிடம் கொடுக்கின்றாள். பணத்தை வாங்கி தன் வேட்டியில் முடிந்துகொண்ட கந்தசாமி பரிதாபமாகத் தன் மனைவியை நிமிர்ந்து பார்க்கின்றார்.

"இருட்ட முதல் வந்திடு மஞ்சு. இந்து வடிவாய் சோதினையை செய்திட்டு வா பிள்ளை" என்ற சரசு, கடகத்தைத் தலையில்

சுமந்தபடி கதிரேசுவின் வெங்காயத் தோட்டத்தில் கூலிக்கு வெங்காயம் பிடுங்கப் புறப்பட்டாள். தோட்டத்தில் வேலை செய்யும்போது ஹெலியிலிருந்து சிறீ வங்காப் படையினர் தீர்த்த துப்பாக்கி வேட்டின்போது வவது கால் ஊனமாடைந்துவிட்ட கந்தசாமியால் முன்போல் சுறுசுறுப்பாய் வேலை செய்ய முடியவில்லை. இருமல் சளித்தொல்லை ஒருபுறம். சரசு கூலி வேலைக்குப் புறப்படுவதைப் பெருமூச்சுடன் பார்த்த கந்தசாமி பெண்கள் இருவரும் புறப்படுவதைப் பார்க்கின்றார். 'இந்தப் பெட்டைக் குஞ்சுகளுக்கு வழி...?' என்று நினைத்தவர் மனம் தன்னை அறியாமலே மகனிடம் செல்கின்றது. ஆத்திரம் அழுகையாக மாறுகின்றது.

பரிசைமுடிவு வெளியாகி இந்து மருத்துவக் கல்லூரிக்கு அனுமதியும் பெற்றுவிடுகின்றாள். அக்காவின் அருகில் அண்ணாந்து முகட்டைப் பார்த்தபடி படுத்திருந்த இந்துவின் மனதில் தளது குடும்ப நிலையைப் பற்றிய எண்ணங்கள் ஓடுகின்றன. 'இன்னும் ஆறு வருடங்கள் நான் படித்து முடிக்க. அப்பா வருத்தக்காரன். இன்னும் எவ்வளவு காலம் அம்மா கூலி வேலை செய்வது?'. தாயை நினைத்தவளின் கண்கள் பனிக்கின்றன.

"என்ன டொக்டர் அம்மா யோசனை?" என்ற மஞ்சுவின் கிண்டலுக்கு, "வீட்டு நிலைமையை நினைக்க ஏலாமல் இருக்குதக்கா" என்றவளால் அழுகையை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

"போடி விசரி. எல்லாம் நான் பார்த்துக் கொள்ளுவன். நீ சந்தோசமாய்ப் படி" என்று தங்கையை அணைக்கின்றாள் மஞ்சு.

'இப்பவே அக்காவுக்கு இருபத்தியேழு வயது. இன்னும் ஆறு வருடங்களுக்கு நான் படித்து முடியும்வரை அவள் கல்யாணம் செய்யாமல் இருப்பதெண்டால்...' என்று நினைத்தபடி தூங்குவதுபோல கண்களை மூடி படுத்து விடுகிறாள் இளையவள்.

சவுதியில் வேலை பார்க்கும் சரசுவின் அண்ணன் மகன் மூர்த்திக்கு திருமணத்திற்க்காக பெண்பார்க்கின்றனர். ஜாதகம் பொருந்தினால் பெண் அழகில்லை, அழகிருந்தால் வரதட்சணை இல்லை. ஜாதகம், அழகு, வரதட்சணை, அந்தஸ்து என்று பார்த்து திருப்தியான பெண் அமைவதில் இருந்த சிரமத்தை உணர்ந்த மூர்த்தியின் பெற்றோர் முறைப்பெண் மஞ்சுவையே அவனுக்கு மணமுடிக்க முடிவெடுக்கின்றனர்.

தங்கை சரசுவின் மகளைப் பெண்கேட்டு அனுப்புகின்றார் அண்ணன் தருமலிங்கம். சரசுவும் கந்தசாமியும் பூரிக்கின்றனர். கற்பனையில் அக்காவை மணப்பெண்ணாக அலங்கரித்துப் பார்க்கின்றாள் இந்து.

மஞ்சு சவனமற்று அமைதியாக வெளியே வந்து, "அம்மா நான் இப்ப கலியாணம் செய்யச் சம்மதம் இல்லை" என்றாள்.

முழுப்பமடைந்த பெற்றோர் மஞ்ச யீது ஆத்திரமடைகின்றனர். "என்ன மஞ்ச வலிய வாற சீதேவியை காலாலை உதைக்கிறியே. உன் மனதில் வேற ஏதும்...." என்று ஆத்திரத்தோடு கேட்கின்றாள் சரசு.

"நீங்கள் நினைப்பது போலவே என் மனதில் ஒன்றும் இல்லை. என் ஒருத்தியின் சுகத்திற்காக நான் கலியாணம் செய்ய விரும்பவில்லை. எத்தினை வருடங்கள் சென்றாலும் இந்துவின் படிப்பு முடிந்து அவள் டொக்டராக வந்த பிறகு எனக்குக் கலியாணம் முடிக்கிற பவன் இருந்தால் முடிப்பேன். அதுவரையும் இந்தக் குடும்பப் பொறுப்பை நான் விடமாட்டேன்" என்று நிதானமாகப் பேசி முடிக்கின்றாள்.

இரத்த பாசத்தின் உணர்ச்சித் துடிப்பு அவள் பேச்சில் பொங்கி எழுவதை உணர்ந்த கந்தசாமியும் சரசுவும் கண்ணீர் சொரிய அவளைப் பார்க்கின்றனர். சுமைதாங்கியாக நிற்கும் மஞ்சுவின் பாதங்களைத் தொட்டு தன் கண்களில் ஒற்றுக்கின்றாள் இந்து. அவள் கண்களில் இருந்து சொரியும் முத்துக்கள் மஞ்சுவின் பாதங்களை அவங்கரிக்கின்றன.

தமிழ்ச் சிறுகதைக் களஞ்சியம்

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் போக்குகளைப் பதிவு செய்து, நாளை தலைமுறையினரிடம் அடையாளம் காண்பிக்கமுமாக சிறுகதைக் களஞ்சியம் ஒன்றை உருவாக்கும் பணியில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களினதும், வெளிநாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர்களினதும் ஆதரவு கோரப்படுகிறது.

தலைமுறை அடிப்படையில் நான்கு பாகங்களாக இச்சிறுகதைக் களஞ்சியம் உருவாகும். ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகளினதும் தற்போதைய புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களினதும் சிறுகதைகள் இக் களஞ்சிகத்தில் இடம்பெறும். வாசகர்களும் இந்தப் பாரிய பணிக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்க முடியும்.

தாம் பெரிதும் விரும்பிய தரமான சிறுகதை ஒன்றைத் தெரிவுசெய்து ~ அதனை எழுதியவரின் வாழ்க்கை, இலக்கியப்பணி முதலான குறிப்புகளுடன் அனுப்பி வைக்கலாம். எழுதியவரின் புகைப்படம் இருப்பின் விரும்பத்தக்கது. மறைந்த படைப்பாளிகள் முதல் இன்றும் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்துபவர்கள் வரையில் இக்களஞ்சியத் தொகுப்புகளில் இடம் பெறலாம்.

தமிழக எழுத்தாளர் இம் திரா பார்த்தசாரதி, அவுஸ்திரேலியாவில் வதியும் எழுத்தாளர்கள் எஸ். பொன்னுத்துரை (எஸ். பொ.), மாத்தளை சோமு, லெ. முருகசுபதி ஆகியோர் இச்சிறுகதைக் களஞ்சியத்தின் தொகுப்பாளர்களாகச் செயற்படுகின்றனர்.

தொடர்புகளுக்கு:- L. Murugapoopathy, 170 Hothlynn Drive, Craigieburn, Vic 3064, Australia.

எமது முயலுகை

நல்லதைச் சொன்னால்
இந்த நாடுகேட்கும் என
நம்பியதாலே
நல்லதுசொன்ன பலபேர்
நஞ்சுண்டார்.

இளவாலை விஜயேந்திரன்

நல்லதை அல்ல(ாத)து எனச் சொலும்
வல்லமை படைத்தோர்
வலிவுடன் உள்ளதால்
எல்லாம் இந்த விதமாய் நேருது.

உள்ளதை உள்ள படிக்கே உரைத்தல்
உயிராபத்தெனச்
சொல்லுவர் சிலபேர்
அதற்காய்
உள்ளதை மறைத்தலும்
இல்லாதொன்றை இயற்றிப் புலம்பலும்
இயலுமான சிலபேர் இருப்பர்
இறத்தல் தவிர்த்து.

இந்தப் பூமி உருண்டை வடிவே
என்றான் ஒருவன்.
சொன்னவன் பைத்தியம் பிடித்தவன்
என்றார் சுற்றி நின்றவர்.
இன்றோ
இந்த உருண்டைப் பந்து இயங்கும் வழியில்
இன்னும் நூறுகோடி உருண்டைகள்
சுற்றித் திரிகிற பால்வீதிகளிலே
மனிதன் அலைகிறான்
தொலைவநோக்கிப் பார்வை செலுத்தி
நட்சத்திரங்களைத் துழாவித் திரிகிறான்.

தூக்கில் இடவும்
துப்பாக்கியாலே சுட்டுத் தொலைக்கவும்
தம்
போக்கில் வராத உண்மைகள் யாவும்
பொய்களே எனத்
துணிந்து சொல்லவும்
இருக்கிறார் இன்றும்
சிம்மாசனத்தில் சிலபேர்.

பொய்களின் ஆயுள் சிறிதே என்பதும்
மெய்களைப் பொய்கள் விழுங்கிச் செமித்தல்
இயலாதென்பதும்
இவர்கள் அறியார்,
ஆதலால் எமது வழியில் நாமே
சிற்சில மெய்களை நிறுவவும்
பற்பல பொய்களை அடித்து நொருக்கவும்
முயல்தல் தகுமிப்போ.

வாழ்வியல்

~ பூமாமைந்தன்

பாலியற் கல்வி. புலம்பெயர்ந்த பிள்ளைகளுக்கும், பெற்றோருக்கும் பிரச்சினையாகிவிட்ட விசயம். நன்மையா தீமையா என்பதை விடுத்து பாடசாலைக்குப் பாடசாலை மாறுபடும் இப்பாட விதானத்தைப் பார்ப்போமேயானால் கொஞ்சம் தெளிவடையலாம். உதாரணமாக -

Broadmeadows Secondary Collage (coeducation)

Year 7: - Taught as part of health education and covers Puberty, Menstruation, Ejaculation, Masturbation. - 2 sessions a week.

Year 8: - Conception, Contraception and Birth. - 2 sessions a week.

Year 9 & 10 :- Sexual intercourse, Homosexuality, Contraception safe sex, STDs & AIDS.

Year 11 & 12:- Discussion in the context of families & relationship in human-development & society course.

மெல்பனில் நடாத்தப்பட்ட ஆய்வுகள் மேலும் விரிவாகப் பாலியற் கல்வி வேண்டும் என்கின்றன. காரணமாக இளம் பிராயத்தினரிடையே பெருகிவரும் பால்வினை நோய்கள் ஆதாரம் காட்டப்படுகின்றன.

□□□

கடந்த 3 மாதங்களாக நீண்டு ஒலிக்கும் 'தமிழ் குரலில்' புதிதான நிகழ்ச்சிகள் பல ஒலிக்கின்றன. நெருக்கு நேரில் பல தரப்பட்டவர்களின் கருத்துகளும் கேட்கின்றன. முதுமையிலும் இளமைதும்பப் பேட்டியளித்த Senior Citizen கவனத்தை ஈற்றார்.

ஜெயகாந்தன், தி. ஜானகிராமன், சுஜாதாவின் நூல்களிலிருந்து நுகர்ந்தவை வாசனையாக இருந்தன. ஒரு தரமே உலா வந்தாலும் தரமாக இருந்த 'இசை உலா' இனியும் வரவேண்டும். நல்ல தமிழும் சுவைக்கின்றது. என்ன முகத்தார்தான் கிண்டல்களை னாகுக்காகச் சொல்ல முடியாமல் 'நடைச்சித்திரத்தில்' இடறி விழுகின்றார். மேலும் புதிய நிகழ்ச்சிகளையும் சேர்த்து கிரமமாகவும் ஒலிக்கச் செய்வதால் 'தமிழ் குரலை' மெருகேற்ற வாழ்த்துக்கள்.

□□□

பலராலும், பல மாதிரியும் தடைசெய்யப்பட்ட போது, அவற்றையும் மீறி தொடர்ந்து வெளிவந்த ஈழநாடு பத்திரிகையை குண்டுகளும் நெருப்பும் கூட விட்டுவைக்கவில்லை. தனிதனும் அது தொடர்ந்து வந்தது. கடைசியாகப் பாரிஸிலும் எரிக்கப்பட்டு விட்டது. தனிதனும் 4 பக்க இதழாக "மீண்டும் சாம்பல் மேட்டிலிருந்து ஈழநாடு" என்ற அடைமொழியோடு வெளியிடப்பட்டு விட்டது. நித்திய கண்டம், ஆனால் ஆயுளுக்குப் பிழையில்லை என்று சொல்வார்கள். அது ஈழநாட்டுக்கு மிகவும் பொருந்தும்.

□□□

அண்மைக் காலங்களில் SBSல் காட்டப்படும் சீனப்படங்கள், சீனப் புரட்சியின் போது நிகழ்ந்த அதிகார மாற்றங்களால் சிதைந்து போன குடும்ப உறவுகளையும், அதிகார மாற்றங்களிலுள்ள சீர்கேடுகளையும் நன்கே படம் பிடிக்கின்றன.

□□□

SBC 'தமிழ் ஒசை'க்குப் பேட்டியளித்த சுந்தர ராமசாமி அவரது நாவலான 'ஜே. ஜே. சில நற்புகள்' பற்றிய ஒரு கேள்விக்கு, "வெறுமனே மனிதன் பொருளாதார விடுதலையால் ட்டும் முழுமையாக விடுதலையடைந்து விடுவதில்லை. அதற்கான தேடுதலை இந்த 'ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

□□□

மெல்பன் கலை வட்டக் கருத்தரங்குத் தொடர்

கலாசாரம் பற்றிய சிந்தனைகள்

இடம்: Clarinda Community Hall, 19 Jacobs Drive, Clayton South.

நாள்: 04.04.1994 திங்கட்கிழமை

நேரம்: பி.ப. 3.45 - மாலை 7.00

மகாவம்ச

சீங்களர் கதை

எஸ். பொ.

6. தேவநம்பியதீஸ நிவேதிக்கப்படுதல்

பாண்டுகாபயவின் மரணத்தின் பின் அவனுடைய மகன், ஸ்வன்னபாலியின் மகன், முத்தசிவ என்ற பெயரினால் அறியப்பட்டவன், சமாதான நிலவிய காலத்தில், அரசரிமையைப் பெற்றான். அதன் பெயரிலுள்ள சற்குணங்கள் அனைத்தும் செறிந்த மகாமேகவன தோட்டத்தை அரசன் அமைப்பித்து, [பெரிய மேகமுள்ள காடு என்பது இதன் அர்த்தம். அபரிமிதமான மழை, ஓடைகள், செழும் மரங்கள், நிழல், குளிர்மை ஆகிய அனைத்துக் குணங்களையும் அந்தத் தோட்டம் பெற்றிருந்தது என மகாவம்சதீக இந்தச் சற்குணங்களை விளக்குகின்றது. தற்காலத்தில் மஹாவிஹாரை அமைந்துள்ள இடத்தில், அந்நூதபுர நகரத்தின் தெற்கில், மகாமேகவன அமைந்ததாகவும் தீக விளக்குகின்றது. அதற்கும் நகரத்தின் தெற்கு மதிலுக்கும் இடையில் இன்னொரு பூந்தோட்டம் இருந்தது. அதுவே ஜோதிவன என்று பாக்கர் கருதுகிறார்.] அதில் பழ மரங்களும் பூமரங்களும் செழிக்கச் செய்வித்தான். தோட்டத்திற்காக அந்த இடத்தைத் தெரிவு செய்த பொழுது, பருவகாலத்துக்குப் பொருத்தமற்ற வகையிலே ஒரு பெரிய மேகம் அங்கே குவிந்து மழையாகப் பொழிந்தது; எனவே, அவர்கள் அந்தத் தோட்டத்தை 'மகாமேகவன' என அழைத்தார்கள்.

அற்புதமான அநுராதபுரவிலிருந்து, லங்கா தேசத்தின் அழகிய நிலப்பரப்பை முத்தசிவ அறுபது ஆண்டுகள் அரசாண்டான். பரஸ்பரம் மற்றவனுடைய சேமலாபத்தில் அக்கறை கொண்ட பத்து மகன்களும், அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு யோக்கியதையுடைய இணையான அளந்தர்யமுடைய இரண்டு மகன்களும் அவனுக்கு இருந்தார்கள். எல்வாச் சகோதரர்களிலும், தேவநம்பியதீஸு என்னும் பெயரால் அறியப்பட்ட இரண்டாவது மகன், சீரிய குணத்திலும் மதிசூட்டத்திலும் முன்னணியிலே திகழ்ந்தான்.

தன்னுடைய தந்தையின் மரணத்தின் பின்னர், இந்த தேவநம்பியதீசு அரசாண்டான். அவன் [அரசனாய்] நிவேதிக்கப்பட்ட அந்த நேரத்திலே அநேக அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன. லங்கா தீவு முழுவதிலும் மிக ஆழமாகப் புதைக்கப்பட்டுக்கிடந்த செல்வக்குவியல்களும் ஆபரணங்களும் பூமியின் மேற்பரப்புக்கு எழுந்தன [வெளியாயின]. லங்கா [கரைக்கு] அண்மையில் மூழ்கிய கப்பல்களிலே கிடந்த ஆபரணங்களும், [சமுத்திரத்தில்] இயல்பாக விளையும் செல்வங்களும் தரைக்கு வந்து சேர்ந்தன. சாத்த மலையின் அடிவாரத்தில், பாரவண்டிக் கம்பத்தின் சுற்றளவுள்ள மூன்று தண்டுகள் முளைத்தன. அவற்றுள் ஒன்றான 'கொடித் தண்டு' வெள்ளியைப் போன்று பிரகாசித்தது. அதன்மீது பொன்னிறத்திலே மினுங்கிய இன்பகரமான படர்கொடிகளைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. ஆனால், பல்வேறு வண்ணங்களில், பூரணமாக மலர்ந்த அநேக வகையான மலர்களை 'மலர்த் தண்டிலே பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. கடைசியான, பறவைத் தண்டு' ஒன்றிலே, உயிர்வாழ்வன போன்றே ஏராளமான பறவைகளையும், அநேக விதமான மிருகங்களையும் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. துரத முத்து, கஜ முத்து, ரத முத்து, அமலகா முத்து, கங்கண முத்து, கணையாழி முத்து, காகுடாப் பழ முத்து, சாதாரண முத்து எனப் பெயர்பெறும் எட்டு வகையான முத்துகள் சமுத்திரத்திலிருந்து வெளியே வந்து, கரையிலே குவியல்களாகக் கிடந்தன.

இவை அனைத்தும் தேவநம்பியதீஸுவின புண்ணியத்தின் விளைவே. நீலம், வைரமியம், கெம்பு ஆகிய இந்த இரத்தினக் கற்களும், அநேக ஆபரணங்கள், அந்த முத்துகள், அந்த மூங்கில் தண்டுகள் [ஆகிய] எல்லாவற்றையும் அவர்கள் அதே வாரத்தில் அரசனிடம் கொண்டுவந்தார்கள்.

இவற்றைக் கண்டதும் அரசன் மனத்திலே மகிழ்ச்சி கொண்டு யோசனை செய்தான்: 'இந்த விலைமதிக்க இயலாத செல்வங்களை வைத்திருப்பதற்கு என் நண்பன் தம்மசோகாவைத் [தம்ம + அசோகன் = தம்மசோகன். மூன்றாவது புத்த சங்கத்தைக் கூட்டி, பௌத்த மதம் பல நாடுகளிலும் பரம்புக் காரணனாய்த் திகழ்ந்த மௌரியச் சக்கரவர்த்தி சாம்ராட் அசோகன் இவ்வாறுதான் மகா வம்சத்தில் குறிக்கப்படுகின்றான்.] தவிர வேறு யாரும் இல்லை. அவற்றை அவனுக்கே நான் பரிசாக அனுப்பி வைப்பேன்.' ஏனெனில், இரண்டு அரசர்களும் என்றுமே ஒருவரை ஒருவர் பார்த்திருக்கா விட்டாலும், நீண்ட காலமாகவே நண்பர்களாக இருந்து வந்துள்ளார்கள்.

அரசன் நாலு ஆள்களைத் தனது தூதுவர்களாய் நியமித்து அனுப்பி வைத்தான்; தனது அமைச்சர்களுள் முதல்வனாய்த் திகழ்ந்த தனது மருமகன் மகாயித்த, தனது புரோகிதன், ஒரு அமைச்சர், தனது பொருளாளர். [அரித்த என்ற பெயர் சிறப்பிக்கப்படுவதற்காக மகாயித்த என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. அவனுடன் சென்ற ஏனைய மூவருடைய பெயர்களும் தாலி, தேல, தீஸ என மகாவம்சதீக விளக்குகின்றது. பழைய அந்தகாத என்ற மூலத்திலிருந்து இப்பெயர்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகின்றது. இந்த நால்வரையும்...] ஒரு கூட்டம் சேவகர்கள் பணிவிடை செய்ய, விலைமதிக்க முடியாத ஆபரணங்களையும், மூன்று வகையான இரத்தினக் கற்களையும், பாரவஷ்டிக் கம்பத்தைப் போன்ற மூன்று தண்டுகளையும், ஒரு வலம்புரிச் சங்கையும், எட்டு வகையான முத்துகளையும் எடுத்துச் செல்லும்படி ஏற்பாடு செய்தான். அவர்கள் ஐம்புகோல [துறைமுகம். வட இலங்கையிலுள்ள இந்தத் துறைமுகம் புத்த சமய வருகையுடன் பிணைத்துச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.] வில் கப்பலேறி, ஏழு தினங்களில் பாதுகாப்பாக [இந்தியாவிலுள்ள] துறைமுகத்தை அடைந்தார்கள்.

[இது தாமலித்தித் துறைமுகத்தினைக் குறிக்கும் என்பர். இதன் சமஸ்கிருத வடிவம் தாமிரலிப்தி என்பதாகும். கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஃபாஹியன் என்னும் சீன யாத்திரிகன் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலுமுள்ள புத்த ஸ்தலங்களைத் தரிசித்து எழுதிய குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. அவன் கங்கைக் கழிமுகத்தில் அமைந்துள்ள தாமிரலிப்தி என்னும் துறைமுகத்தில் கப்பலேறித்தான் இலங்கைக்கு வந்தான். தற்காலத்தில் 'தாம்லக்' என வழங்கப்படும் துறைமுகமாக இது இருக்கலாம் என ஹெய்கர் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்.]

அங்கிருந்து மேலும் ஏழு தினங்களிலே பாடலிபுத்தா [பாடலிபுரம்]வுக்கு வந்து, அரசன் தம்மசோகாவின் கைகளிலே, அவர்கள் அந்தப் பரிசுப் பொருள்களை ஒப்படைத்தார்கள். அவற்றைக் கண்டதும் அவன் மிகவும் மகிழ்ந்தான். 'இங்கு என்னிடம் இத்தகைய மதிப்புள்ள பொருள்கள் இல்லையே' என யோசித்து, அந்தப் பேரரசன், தன் பெருமகிழ்ச்சியிலே, அரித்தவுக்குத் தனது படையிலே சேனாதிபதிப் பதவியும், பிராமணனுக்கு ராஜகுருவுக்கான கௌரவமும், அமைச்சருக்கு அதிகாரக் கோல் தாங்கும் பதவியும், பொருளாளருக்கு சபைப் பிரபு [என்ற கௌரவ]ப் பதவியும் அளித்தான். [பிற நாடுகளிலிருந்து வரும் பிரமுகர்களுக்குப் பட்டம் பதவிகள் அளித்துக் கௌரவிக்கும் முறை, கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு இந்திய அரசன்மனை வாழ்க்கையில் பெருவழக்காக இருந்தது. அசோகன் காலத்திலும் இச்சம்பிரதாயம் இருந்தது என்பதற்குப் போதுமான சான்றுகள் இல்லை.]

அந்தத் தூதுவர்களுக்கு கேளிக்கையான சகலமும் ஏராளமாக ஒதுக்கீடு செய்து, வாசஞ் செய்வதற்கான வீடுகளும் அளித்த பின்னர், பதில் பரிசாக என்ன அனுப்பலாம் என்பதை ஆராய்வதற்காக அவன் தனது அமைச்சர்களுடன் அலோசனை நடத்தினான். ஒரு சாமரம், ஒரு கிரீடம், ஒரு வாளி, ஒரு கவிசை, காலணிகள், ஒரு தலைப்பாகை,

கடுக்கன்கள், மாலைகள், ஒரு கமண்டலம், மஞ்சள் சந்தனமரம், சவவை செய்யத் தேவையில்லாத ஆடைகள் ஒரு சோடி, ஒரு விலையுயர்ந்த கைக்குட்டை, நாகர்களினாலே கொண்டுவரப்பட்ட களிம்பு, செந்நிற மண், அனோத்தத ஏரியிலிருந்தும் கங்கை ஆற்றிலிருந்தும் தண்ணீர், ஒரு வலம்புரிச் சங்கு, இளமையின் பூசிந்தும் ஒரு பெண், பொற்தாம்பாளங்கள் போன்ற பாத்திரங்கள், ஒரு விலையுயர்ந்த பல்லாக்கு, அடையாள அமலகா, மிகவும் மதிப்புமிக்க சொஸ்தமாக்கும் மூலிகை வகைகள், [இவை அனைத்தும் அரச சின்னங்கள் அல்லது பட்டாபிசேகச் சடங்கிலே பயன்படுத்தும் பொருள்கள் என்பது கவனத்துக்குரியது] அவாயிரம் பாரவண்டி அளவுள்ள பஞ்சவர்ணக் கிளிகளாலே இங்கு கொண்டுவரப்பட்ட மலை அரிசியும், [இந்த மலையரிசி பற்றிய விபரங்கள் மகாவம்சவின் இன்னொரு பகுதியிலே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சடந்தா ஏரிப்பகுதியிலிருந்து தினமும் 90,000 வண்டிப் பாரமுள்ள அரிசியைப் பஞ்சவர்ணக் கிளிகள் கொண்டுவரும் என்றும், எலிகளே அவற்றின் உயியையும் தவிட்டையும் நீக்கி அரிசியாக்கிக் கொடுக்கும் என்றும், இந்த அரிசியே அசோகனின் ராஜகுடும்பத்துக்கு உணவாகப் பரிமாறப்பட்டது என்றும் இந்த விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.] இவை மாத்திரமன்றி அதிசய வைபவமாகச் செய்யும் ஓர் அரசனின் நிவேதனத்திற்குத் தேவையான அனைத்தையும்; இந்தப் பொருள்களைத் தன் நண்பனுக்கு உரிய காலத்தில் பரிசுப் பொருட்களாக அன்னுப்பி வைத்ததுடன், மக்களின் பிரபுவானவர் [தம்மசோகா] தூதர்கள் மூலம் உண்மையான மதத்தையும் பரிசாக அனுப்பி வைத்துச் சொன்னார்: 'நான் புத்தரிலும், அவர் போதனைகளிலும், அவர் சங்கத்திலும் புகலிடம் தேடியுள்ளேன்; சாக்கிய மகனின் [சாக்கிய இளத்தவர் என்ற பொருளில்] மதத்தைப் பின்பற்றும் வெளக்க சீடனாக என்னைப் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளேன்; எனவே, நேயங்கூட, ஓ, மனிதர்களுள் அதி சிறந்தோனே, அதி சிறந்த இரத்தினங்களான இவற்றிலே [புத்தன், தம்மம், சங்கம் ஆகிய மூன்றையும் திரி இரத்தினங்கள் எனக் கூறுதல் பௌத்த மரபு] நம்பிக்கையுள்ள மனத்துடன் சரணடைந்து உன் சித்தத்தை மாற்றுவாயாக!' [அவன், தம்மசோகா] மேலும் கூறுயதாவது: 'என் நண்பனை மீண்டும் ஒரு தடவை நிவேதனஞ் செய்யுங்கள்.' அநேக கௌரவ அடையாளங்களுடன், அவன் தன் நண்பனின் அமைச்சர்களை அனுப்பி வைத்தான்.

ஐந்து மாதங்கள் [அங்கு] தங்கிய பின்னர், அதி கௌரவம் பெற்றவர்களாக, வைசாக மாதத்தின் ஒளிபொருந்திய பாதியின் முதல் நாளன்று, தூதர்களுடன் புறப்பட்டார்கள். [வையகாச மாதம் தமிழ் - சிங்கள சித்திரை மாதமாக இருக்கலாலா என ஹேய்கர் மயங்குகின்றார். அது வைகாசி மாதத்தையே குறிக்கும். பௌத்த சமய வழிபாட்டில் வைகாசி மாதத்திற்கு எப்பொழுதும் சிறப்பிடம் உண்டு. புத்தர் வைகாச பூரணையன்று பிறந்தார்; வைகாச பூரணையன்று ஞானம் பெற்றார்; வைகாச பூரணையன்று இகலோக வாழ்வினை முடித்துப் பரிநிப்பான நிலை அடைந்தார் என்பது பௌத்த நம்பிக்கை.] தாமலித்தியில் கப்பலேறி, ஐம்புகோலாவில் கரையிறங்கி, இங்கு பன்னிரண்டாவது தினம் வந்தடைந்து, அரசனை நாடினார்கள். தூதர்கள் பரிசுகளை வங்காவின் அரசனிடம் கையளித்தார்கள். வங்காவின் அரசன்

அவர்களை மிகுந்த உபசரணையுடன் வரவேற்றான்.

ஆனால் தங்களுடைய அரசனுக்கு [தம்மசோகா] விசுவாசமுள்ள அத்தூதர்கள், மக்கசீர [மார்கழி] மாதத்தின் முதற்பிறை தோன்றும் நாளன்று முதலாவது தடவையாக நிவேதிக்கப்பட்ட லங்காவின் அரசனை, தம்மசோகாவின் பணிப்புரைப் பிரகாரம் மீண்டும் ஒருமுறை அவனை [தேவநம்பியதீஸவை] லங்காவின் மன்னனாக நிவேதனஞ் செய்தார்கள்.

இவ்வாறு வைகாச மாதத்தின் பூரணையன்று . [புத்தருடைய வாழ்க்கையிலே சிறப்பிடம் பெறும் வைகாச பூரணையன்றுதான், இலங்கையில் பௌத்தத்தினை ஏற்றுக்கொண்ட முதலாவது அரசனும் நிவேதிக்கப்பட்டுப் புனிதமடைந்தான் என்பதை மீண்டும் அழுத்தும் வகையில்] தன் பெயரிலே 'தேவர்களின் நண்பன்' என்கிற வார்த்தைகளை அடக்கிக்கொண்ட மக்களின் அரசன், தன் மக்கள் மீது நல்லன பாலித்து, தன்னை லங்காவில் மன்னனாக நிவேதனஞ் செய்துகொண்ட பொழுது, எல்லா இடங்களிலும் இதற்காகப் பெரிய கொண்டாட்டங்களை அவர்கள் நடத்தினார்கள்.

[பக்தர்களுக்கு அமைதியான இன்பமும் தெய்வீகப் பரவசமும் ஊட்டுவதற்காகத் திரட்டப்பட்ட மகாவம்சத்தின் 'தேவநம்பியதீஸ நிவேதிக்கப்படுதல்' என அழைக்கப்படும் பதினாராவது அத்தியாயம் இங்கு முடிவடைகின்றது.]

Electrical & Electronic Goods

repaired at very reasonable
charges....

Radio, TV, VCR,
Portables, Kitchen Appliances etc

Reliable workmanship 3 Months Warranty

Contact
Nanda on 793 1804
[Dandenong]

அபிராமி வெளியீடுகள் ABIRAME PUBLICATIONS

Abirame Publications is proud to extend its services
to our community....

We specialise in

Word Processing
Business cards
Letterheads
Advertisements
Souvenirs

Photocopying
Wedding Invitations
Fridge Magnet Signs
Desk Top Publishing
Pamphlets

& all other printing

Photocopying

A4 White -	5 cents
A4 Colour -	6 cents
A3 White -	13 cents
A3 Colour -	14 cents

Minimum 100 copies

சகல விதமான தமிழ், ஆங்கில அச்ச வேலைகளும் நேர்த்தியான
முறையில் செய்து தரப்படும்.

Contact

Vimal Aravinthan on (03) 752 7161

P.O. Box 232, Wantirna South, Vic 3152

WITH THE BEST COMPLIMENTS FROM

Ravi, James & Associates Barristers & Solicitors

Approved Migration Agent by the Dept. of Immigration
REGD. No. 55383

All legal work including ...

FAMILY LAW
IMMIGRATION
PERSONAL INJURIES

WORK CARE
GENERAL / COMMERCIAL LITIGATION
CONVEYANCING

SALES / PURCHASE BUSINESS
LEASE, WILLS AND PROBATE
INSURANCE & FINANCIAL SERVICES

The expertise to help you with all
your legal, insurance and financial needs

Telephone : 388 2091 Fax : 388 2092

558 Sydney Road,
Brunswick, Vic 3056,
AUSTRALIA

Contact : S. Raveendran - 497 3738 A/H